

Nieuwsbrief

MEI

2018

5

Neutr - On

Onafhankelijke VAKBOND

ECONOMIE

- ◆ Schulden van VS verergeren
- ◆ Begroting blijft problematisch
- ◆ Vlaamse export groeit
- ◆ Alleen rijken gaan er op vooruit
- ◆ Rijkdom beter verdelen

VARIA

- ◆ Wat verandert er in mei?
- ◆ 2018 : gemeenteraadsverkiezingen
- ◆ Ontmaskeren van corruptie
- ◆ Nog een corruptierapport
- ◆ Armoede is asociaal beleid

ONDERWIJS

- ◆ Wijzigingen wetgeving
- ◆ Studie jaren regulariseren
- ◆ We besparen het onderwijs kapot
- ◆ Ouders uitnodigen op klassenraad?
- ◆ Gaan onderwijsbonden staken?

BOEKEN

- ◆ Mei '68
- ◆ Martin Luther King
- ◆ Mythos
- ◆ #MeToo
- ◆ De baas van de piekerfabriek

SECTOREN

- ◆ 1 Mei
- ◆ 50-plussers in de bouwsector
- ◆ Kanker soms erkend als handicap
- ◆ Akkoord over lonen politie
- ◆ Deliveroo en schijnzelfstandigen

ANTIPESTTEAM

- ◆ Minder piekeren is beter
- ◆ Opdringerige bellers
- ◆ Mei '68 en vrouwenrechten
- ◆ Stotteren is vervelend

1 Mei

ECONOMIE

◆ Schulden van VS verergeren

De Amerikaanse schulden blijven zich opstapelen. Momenteel heeft de VS 68.000 miljard dollar aan schulden. Nooit eerder sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog had Amerika meer schulden.

Telkens de rente met een kwart procent wordt verhoogd worden die schulden nog hoger..

Dat China eigenaar is van 3.100 miljard Amerikaanse schulden doet een aantal economen vrezen voor een escalatie als het tot een handelsoorlog zou komen.

Is de Amerikaanse schuld één probleem, dan is een nog groter probleem de snelheid waarmee deze schulden toenemen, namelijk 36 keer sneller dan de economische groei.

De regering Trump hoopt dat de tsunami van geld waarmee de economie nu wordt overspoeld de groei verder zal aanzwengelen. Dat zou op 10 jaar tijd miljoenen nieuwe jobs moeten opleveren. Maar er zijn veel vraagtekens bij die strategie.

De economische groei zal volgens het CBO vanaf volgend jaar al onder de 3%-grens terechtkomen en vanaf 2020 onder de 2%. Dan - vanaf 2023 - gaan de babyboomers massaal met pensioen, wat de druk op de pensioenen en de gezondheidszorg verder zal opvoeren. Het optrekken van de pensioengerechtigde leeftijd zou die druk kunnen verlichten.

De ware schuldige voor de economische malaise in het Amerikaanse binnenland en die Donald Trump in het Oval Office bracht, is de centrale bank FED.

De Amerikaanse Federal Reserve is volgens veel economen 'de wortel van alle kwaad' en mag dus de verantwoordelijkheid opeisen voor de economische val waarin het land is getrapt. En wel om een vijftal redenen.

1. alle sectoren van de Amerikaanse economie zijn bedolven onder een onhoudbare schuld (68.000 miljard dollar)
2. er zijn massaal jobs in de productie- en dienstensector naar het buitenland verscheept onder het mom van de misleidende 2% inflatiedoelstelling
3. de geld- en kapitaalmarkten zijn getransformeerd tot 'gokhallen waarin massaal geld vanuit de echte economie naar Wall Street wordt versluisd...
4. de Amerikaanse economie is jarenlang gefinancierd door de economische groei te ontkoppelen van de productiviteitswinsten en de inkomensstijging
5. de enorme winsten die daaruit zijn voortgevloeid zijn naar een kleine kaste van ultra-rijken gesluisd

Maar Trumps voorliefde voor protectionisme, lage rentevoeten en 'ongeëvenaarde fiscale losbandigheid' hebben niets te bieden en zullen een fatale misrekening blijken.

De Amerikaanse economie is niets meer dan “een uiterst kwetsbaar kaartenhuis” dat snel zal instorten onder de stijgende rentevoeten, de cash drain van de Amerikaanse obligaties en de val van de aandelenmarkten.

En ondertussen stijgt de Amerikaanse rente.

De Amerikaanse tienjaarsrente is voor het eerst in vier jaar gestegen tot boven 3 procent. Economen voorspellen een nieuwe beurscrash. De eindconclusie: “Wanneer Trump de FED aanvalt zal hij de paniek ontketenen die sinds de Zwarte Maandag van oktober 1987 niet meer gezien is.”

Die maandag 19 oktober 1987 kelderden wereldwijd de aandelenkoersen 22% naar beneden.

In Europa is de economie van de eurozone in het eerste kwartaal met 0,4 procent gegroeid tegenover 0,7 procent in het vierde kwartaal vorig jaar, blijkt uit een eerste raming van het Europese statistiekbureau Eurostat.

In het vierde kwartaal van vorig jaar groeide de economie in de eurozone net als het tweede en derde kwartaal nog met 0,7 procent.

Ook in de volledige Europese Unie (EU) nam de economische groei af, van 0,6 procent in het slotkwartaal 2017 tot 0,4 procent in het eerste kwartaal van dit jaar.

Vorige week meldde de Nationale Bank al dat in België de groei in het eerste kwartaal afgenomen was.

Het Belgische bruto binnenlands product (bbp) nam in het eerste kwartaal van dit jaar met 0,4 procent toe, tegenover 0,5 procent een kwartaal eerder.

◆ Begroting blijft problematisch

In het akkoord over de begrotingscontrole zitten geen nieuwe structurele ingrepen om te besparen of te hervormen. Een begrotingsevenwicht op het einde van de legislatuur lijkt stilaan onmogelijk. De regering stevent af op een tekort van 4,5 miljard.

De regering-Michel had voor de begrotingscontrole de opdracht een gat van 1,4 miljard euro te dichten. En dat door ‘correcties’ aan te brengen in het rapport van het monitoringcomité, een groep begrotingsspecialisten. Maar van nieuwe structurele ingrepen is geen sprake, zo blijkt uit het akkoord. Dat heeft alles te maken met de gemeenteraadsverkiezingen in oktober.

Maar de keerzijde van de medaille is dat een begrotingsevenwicht nog altijd ver weg is. Het tekort zal op het einde van de regeerperiode schommelen rond 4,5 miljard euro of 1 procent van het bruto binnenlands product. Want ook volgend jaar is een verkiezingsjaar en dan zal nauwelijks worden bespaard.

In het begin van de regeerperiode daalde het tekort wel fors. Michel en co. erfden van de regering-Di Rupo een begrotingstekort van 3,1 procent van het bbp (12,2 miljard euro). Intussen is dat gezakt tot 4,5 miljard euro, een verbetering met bijna 8 miljard. Minister van Begroting Sophie Wilmès (MR) zegt daar steevast over dat twee derde van de sanering achter de rug is.

Maar die verbetering is voor een groot stuk te danken aan een lagere rente en aan de betere conjunctuur, blijkt uit berekeningen van De Tijd. De rentelasten zakten in vijf jaar met 1 procentpunt of zo'n 4,5 miljard euro. De betere conjunctuur deed het begrotingstekort krimpen met 0,7 procentpunt.

De conclusie is dat de overheidsfinanciën in deze regeerperiode vooral verbeterd zijn door externe factoren en dat nauwelijks voor 0,4 procentpunt verbetering is te danken aan eigen ingrepen. Dat is wel in de veronderstelling dat de regering de rente- en conjunctuurbonus dit en volgend jaar opnieuw opsoupeert. Maar dat is niet onrealistisch omdat verkiezingen in aantocht zijn.

Betekent dat dat de regering-Michel helemaal niet bespaard heeft? Absoluut niet. De overheid zal in de huidige regeerperiode 2,6 procentpunten - rente-uitgaven niet meegerekend - minder uitgeven. Terwijl eind 2014 nog 51,9 procent van het bbp werd uitgegeven, zal dat eind 2019 49,3 procent zijn, een sterke prestatie.

Maar die besparingen zijn grotendeels tenietgedaan door lastenverlagingen. De taxshift - waarbij de personenbelasting en de lasten voor bedrijven verlaagd werden - en de verlaging van de vennootschapsbelasting deden de belastinginkomsten met 2,2 procentpunten zakken. Het primair saldo - het begrotingssaldo zonder rentelasten en een goede graadmeter voor de gezondheid van de overheidsfinanciën - verbetert in deze regeerperiode amper, van 0,2 naar 0,6 procent van het bbp.

De regering-Michel heeft de verwachtingen dus niet ingelost. Ze beloofde, met de N-VA op kop, de overheidsfinanciën uit het slop te trekken. De begroting zou in 2018 al in evenwicht zijn, later werd dat 2019. En uiteindelijk werd het evenwicht losgelaten. Dat is een gemiste kans.

Doordat we nog altijd met tekorten kampen, zakt de overheidsschuld nauwelijks. De schuldgraad daalt deze legislatuur van 106,8 procent naar 101,2 procent van het bbp. Maar de schuld blijft zo'n 460 miljard euro, waarvoor we elk jaar ruim 11 miljard aan rentelasten betalen.

Zonder de lastenverlagingen was het wel gelukt uit de rode begrotingscijfers te geraken. Maar we moeten daar aan toevoegen dat er zonder die lastenverlagingen veel minder jobs zouden gecreëerd zijn. 'Jobs, jobs, jobs', is het recept van deze regering en dat blijkt te werken. Deze regeerperiode komen er 259.000 banen bij. En het is dankzij die jobs dat de economie zich hersteld heeft. Bron: De Tijd

◆ Vlaamse export groeit

De Vlaamse bedrijven hebben in 2017 voor 317 miljard euro aan goederen uitgevoerd. Dat is 5 procent meer dan de 302 miljard euro in 2016 en een nieuw record. Dat meldt Vlaams minister-president Geert Bourgeois.

De Vlaamse uitvoer stijgt nu al voor het achtste jaar op rij. Met een bedrag van 317 miljard euro is de Vlaamse uitvoer goed voor 83,2 procent van de totale Belgische uitvoer. Wallonië en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest nemen respectievelijk 14,2 en 2,5 procent voor hun rekening. Veruit het grootste deel van de Vlaamse uitvoer (70,1 procent) ging naar landen binnen de EU. Ruim de helft van de totale Vlaamse export ging naar Duitsland, Nederland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk en Luxemburg.

Van een opmerkelijk brexit-effect lijkt geen sprake. De Vlaamse export naar het Verenigd Koninkrijk is wel licht gedaald (-0,4 procent), maar de daling is minder sterk dan de globale daling van de Britse wereldimport (-1 procent). Bovendien was er in 2016 nog een stijging van de Vlaamse export naar het VK met 1,8 procent. Al bij al houdt de Vlaamse export naar het VK goed stand ondanks de sterke daling van het pond.

Vlaams minister-president Geert Bourgeois plande op 17 april trouwens een tweede brexit-overleg met alle belanghebbenden. Wat de Europese afzetmarkten buiten de EU-28 betreft, laat de Vlaamse export een stijging met 17,6 procent optekenen met vooral opvallende stijgingen in Zwitserland (+22,2 procent), Turkije (18,9 procent) en Rusland (+11 procent). Buiten Europa noteert Vlaanderen een sterke stijging van de uitvoer naar Afrika (+13 procent), een stijging naar Azië (+3,7 procent, met onder andere een stijging met 15,6 procent richting China) en een stijging met 4,6 procent naar het Midden-Oosten.

Het enige continent waar de exportcijfers achteruitgingen is Amerika. Die afname is grotendeels toe te schrijven aan de VS. Daar is sprake van een daling met 13,9 procent. Toch wordt die daling niet bestempeld als structureel. "Sinds 2003 daalt de export soms om daarna weer te stijgen", klinkt het.

En tegenover de daling van de export naar de VS staat ook een toename van de export naar Canada met 23,2 procent. De chemie- en farmasector blijven met een aandeel van 21,6 procent of 68,6 miljard euro op kop van het exportpeloton. De sector van het transportmaterieel volgt op een tweede plaats met 13 procent en de sector van de machines en elektr(on)isch materieel op de derde plaats met 10,9 procent.

Niet alleen de Vlaamse export zat vorig jaar in de lift, ook de import naar Vlaanderen bereikte in 2017 een recordbedrag. Zo steeg de Vlaamse invoer van buitenlandse goederen vorig jaar tot 299 miljard euro, een bedrag dat 3,12 procent hoger lag dan in 2016.

◆ Alleen rijken gaan er op vooruit

De regering beweert dat de harde besparingen van de afgelopen jaren vruchten beginnen af te werpen. Voor de superrijken en grote vermogens klopt dat, maar de overgrote meerderheid van de bevolking gaat erop achteruit. Steeds meer mensen vallen uit de boot en dat zal er niet op beteren met de aanvallen op onder meer de pensioenen.

Besparingen zoals de indexsprong of door de sterk stijgende energieprijzen (+9,8% vorig jaar!) zorgden ervoor dat de economische groei van 1,7% vorig jaar onder het Europees gemiddelde (2,5%) bleef. Maar er was dus wel economische groei. Het inkomen uit vermogen steeg met 5,3% dankzij hogere dividenden. Dit jaar zal niet anders zijn: grote bedrijven kondigen hogere winsten aan. Vorig jaar was KBC goed voor 2,6 miljard euro nettowinst of een stijging met 6%. De economische groei komt vooral de rijksten ten goede.

Tien jaar na het uitbreken van de grote recessie zijn de winsten van de grote bedrijven hersteld, maar ook de sociale ellende groeit. Het aantal leefloners steeg op tien jaar tijd van 83.000 naar 127.000, het aantal mensen in collectieve schuldenregelingen van 61.000 tot 95.600.

Ook wie werkt, heeft het moeilijker om rond te komen. Nieuwe jobs zijn vaak deeltijds of slecht betaald. In 2015 waren voor het eerst minder dan de helft van alle aanwervingen voltijds: 49%. Dat was in 2008 nog 55%. Het argument van de stijgende koopkracht is vooral

gebaseerd op de stijgende inkomsten uit vermogen, hogere inkomsten voor zelfstandigen en een groter aantal werkenden. Twee cijfers uit het rapport van de Nationale Bank geven een reëel beeld van het inkomen van gewone werkenden: de inflatie (prijsstijgingen) bedroeg vorig jaar 2,2%, de lonen stegen met 2%. Zelfs een N-VA-rekenwonder kan daaruit afleiden dat de lonen 0,2% minder stegen dan de prijzen.

De economie groeit niet sneller omdat onze koopkracht achterblijft. De infrastructuur is er na jaren van onderinvestering slecht aan toe; denk maar aan de Brusselse tunnels, het gebrekkig materieel voor het openbaar vervoer of de dodelijke zwarte punten op de weg die niet aangepakt worden. Maar toch beslist de regering niet om te investeren in degelijke jobs, hogere lonen en betere infrastructuur. De enige investering die niet betwist wordt, is die van 3,6 miljard euro (het onderhoud kan die factuur opdrijven tot 15 miljard) voor nieuwe gevechtsvliegtuigen. In Trends schreef een neoliberale redacteur, doorgaans gekant tegen elke overheidsuitgave, een stuk onder de titel: “De F-35 is goed voor onze begroting.”

De regering wil het huidige beleid verderzetten en blijft aanvallen op onze levensstandaard lanceren. Zo wordt de eerder aangekondigde verlaging van het minimumloon voor jongeren geconcretiseerd. In maart wil ze een pensioenregeling voor de zware beroepen door het parlement jagen (zie pagina 5). Daarna staat ook het pensioen met punten op de agenda. De aanvallen houden niet op. Verzet is nodig om ons deel van de economische groei op te eisen.

We mogen niet wachten op de volgende verkiezingen en zo de ruimte laten aan de rechtse partijen om elke dag opnieuw de publieke opinie te bewerken met hun propaganda en leugens. Vastberaden met offensieve eisen naar buiten treden, zou de vakbonden brede steun opleveren. Zoals Rosa Luxemburg in 1906 opmerkte: “Een consequente, vastberaden, vooruitstrevende tactiek roept in de massa een gevoel wakker van zekerheid, zelfvertrouwen en strijd lust. Een zwakke, onzekere, op onderschatting van de arbeidersklasse berustende tactiek werkt verlamdend en ontzenuwend op de massa. In het eerste geval breken de massastakingen vanzelf en altijd ‘tijdig’ uit. In het tweede geval blijven meermaals directe oproepen van de leiding tot massastaking zonder gevolg.”

Bron: maarteditie van ‘De Linkse Socialist’

Lees ook:

Eén wet voor de rijken, en één voor al de rest

<https://www.denktankminerva.be/opinie/2018/3/29/en-wet-voor-de-rijken-en-n-voor-al-de-rest>

◆ Rijkdom beter verdelen

De honderd rijkste families van ons land hebben samen ruim 48 miljard euro geparkeerd bij meer dan 160 postbusvennootschappen in het Groothertogdom Luxemburg. Dat blijkt uit een onderzoek van De Tijd en Le Soir, die bijna 1,5 miljoen documenten uit het Luxemburgse bedrijvenregister onderzochten.

De postbusvennootschappen bestaan alleen op papier en gebruiken een Luxemburgs adres waar nog tientallen tot duizenden andere postbusvennootschappen gehuisvest zijn. Ze betalen er meestal elk jaar slechts een minimumbelasting van 4.815 euro. Plaatselijke advieskantoren regelen alle verplichtingen.

Van de vijftig rijkste zakenfamilies in ons land blijken acht op de tien financiële en fiscale constructies in Luxemburg te hebben. Meer dan de helft van de families (56 procent) gebruikt daarvoor enkel een postbusvennootschap. Van de honderd rijkste families zijn nog altijd zes op de tien in Luxemburg aanwezig. Vier op de tien hebben er weinig meer dan een postbusadres, terwijl in totaal meer dan 48 miljard euro eigen vermogen in die postbusvennootschappen zit. Uit het onderzoek blijkt dat de constructies ook naar exotische belastingparadijzen leiden.

Opmerkelijk is dat ook Yves Leterme (CD&V) opduikt. De oud-premier was er jarenlang betrokken bij een postbusconstructie achter het Duitse kabelbedrijf Tele Columbus. Leterme ziet geen graten in zijn betrokkenheid bij de constructie, die intussen is opgedoekt. Hij ziet ook geen conflict met zijn vorige topmandaat bij de OESO, hoewel die organisatie juist de strijd aanbod tegen zulke internationale belastingconstructies.

“Dit is een problematiek die de nationale wetgeving en de organisatie van de fiscus overstijgt”, zegt minister van Financiën Johan Van Overtveldt (N-VA), die de bal in het kamp van de EU legt. “Indien er vandaag nog altijd Europese lidstaten zijn die postbusconstructies of andere fiscale systemen actief faciliteren, waarbij de belastbare basis voor andere lidstaten afgeroomd wordt, dan moet die Europees aangepakt worden.”

De Belgische wetgeving met betrekking tot postbusvennootschappen moet verduidelijkt worden, zodat de “boulevard voor belastingontwijking” gesloten kan worden. Dat zegt oppositiepartij Sp.a.

“Het is veel te gemakkelijk om via buitenlandse postbusvennootschappen Belgische belastingen te ontwijken”, aldus Sp.a-Kamerlid Peter Vanvelthoven. “Onze wetgeving is te laks want voor de rechtbank bijt de Bijzondere Belastinginspectie (BBI) haar tanden stuk in dossiers waar het duidelijk om postbusvennootschappen gaat. Alleen als er werkelijke economische activiteit plaatsvindt, zouden we vennootschappen als echte ondernemingen mogen beschouwen.”

Sp.a-Kamerlid Peter Vanvelthoven pleit voor duidelijke criteria in de wet die garanderen dat er sprake is van zo’n economische activiteit, zoals lokale tewerkstelling en faciliteiten (bureaus, computers, telefoon, ...). Als een rechter aan de hand van die criteria kan vaststellen dat er geen sprake is van echte economische activiteit, maar wel van een loutere postbusvennootschap, dan kunnen de fiscus en het parket de vennootschap als ‘Belgisch’ beschouwen en onderwerpen aan de Belgische vennootschapsbelasting, argumenteert hij. “Alleen met duidelijke wetgeving zullen fiscus en parket de mogelijkheid hebben om het kaf van het koren te scheiden.” Bron: HLN

ONDERWIJS

◆ **Wijzigingen wetgeving**

[Vraag om uitleg over fysieke en verbale agressie tegen leerkrachten](#)

[Bekijk het verslag](#)

[Vraag om uitleg over de relatie tussen ziekteverzuim en schoolinfrastructuur](#)

[Vraag om uitleg over de plaats van onderwijsberoepen in de classificatie van zware beroepen](#)

[Vraag om uitleg over fysieke en verbale agressie tegen leerkrachten](#)

alle info via:

https://www.vlaamsparlement.be/commissies/commissievergaderingen/1246482?utm_medium=email&utm_source=transactional&utm_campaign=bodh#volledige-agenda

◆ Studiejaren regulariseren

Ambtenaren kunnen vanaf nu hun pensioenraming met of zonder volledige regularisatie van de studieperioden raadplegen op mypension.be
06/03/2018

Personen die:

- een bonificeerbaar diploma hebben dat nog niet voor 100% verworven is; en
- die nog altijd actief zijn als ambtenaar; kunnen op mypension.be terecht om hun pensioenraming met of zonder volledige studieregularisatie te raadplegen.
Het luik "Mijn studiejaren kopen" van mypension.be toont twee ramingen:
- ééntje die rekening houdt met een volledige studieregularisatie van hun studieperioden (de ambtenaar regulariseert alle perioden die nog niet verworven waren);
- ééntje zonder verdere regularisatie van de studieperioden (de ambtenaar regulariseert niets waardoor enkel de verworven perioden behouden blijven).
Dankzij die twee ramingen kan de ambtenaar de invloed van de regularisatie zien op het pensioenbedrag op de vroegst mogelijke pensioendatum en op de wettelijke pensioendatum.
Het luik "Mijn pensioen plannen" van mypension.be toont de raming met verworven perioden, zonder verdere regularisatie van de studieperioden.
Meer weten over de studieregularisatie? Surf snel naar koopuwstudiejaren.be!

http://pdos-sdpsp.fgov.be/nl/news/news_2292.htm

◆ We besparen het onderwijs kapot

'Het M-decreet is een zoveelste miskleun uit de denktank van de onderwijs-egalitair, theoretisch verdedigbaar, praktisch een draak', schrijft Jean-Marie Dedecker in Knack. . 'Het is een miskleun voor onze mindervaliden en minderbegaafden.'

Koukleumende ouders kamperen dagenlang aan de schoolpoorten om hun kinderen in te schrijven. Sedert verpolitiseerde zoetwaterpedagogen het leer-en onderrichttraject ondergeschikt maakten aan diversiteit, multiculturalisme en herverdeling, liep het

verkeerd in ons onderwijs. Allerhande studies zoals deze van PISA, PIRLS en Thomas More, evenals LVS-toetsen bewijzen dat onze jeugd zowel in leesvaardigheid als in wiskunde banken achteruitgegaan is. Het systeem van outputfinanciering holt zelfs de universitaire diploma's uit. Op een paar decennia tijd zijn we er in geslaagd om één van de beste onderwijssystemen ter wereld onderuit te halen tot een middelmatig niveau.

Ook onze meest kwetsbare, andersbegaafde en mindervalide kinderen worden door het M-decreet met het badwater doorgespoeld. Onlangs bereikte mij deze noodkreet van een betrokken ouder:

Geachte Mijnheer Dedecker,

Over het M-decreet valt eigenlijk niet zoveel te zeggen, behalve dat het een schande is.

Ik ben zelf vader van een zoon die school loopt in het bijzonder onderwijs. Mijn zoon had een vriend die samen met hem in klas zat. Die jongen, Barend heet hij, heeft een aandoening die niet zo duidelijk is. Zijn problemen zijn niet direct van een ernstige aard, de motorische problemen waarvoor de school eigenlijk dient, waren niet ernstig genoeg om er te blijven. Wel is hij autistisch, geen kernautist maar een jongen met wel heel duidelijke kenmerken, die diagnose is later dus ook gesteld.

Maar met het M-decreet kregen hij en zijn ouders valse hoop. Zoals zijn ouders het hoorden vanuit het onderwijs kon hij aangepast onderwijs volgen in een school van zijn keuze.

Barend is letterlijk geobsedeerd door kranen en andere werktuigen. Dus ging hij na zijn lager onderwijs naar het VTI van Roeselare. Daar bleek gauw dat de ondersteuning die nodig is voor hem compleet ondermaats was. De leerkrachten zelf werden zonder deftige voorbereiding in dat systeem gegooid. Zij hadden geen ervaring om met zulke jongeren om te gaan. Maar bovenop het feit dat hij niet de ondersteuning kreeg zoals op een gewone school voor buitengewoon onderwijs was hij "anders" dan de andere klasgenoten. Hij kreeg soms begeleiding en de anderen niet, daardoor was hij het perfecte mikpunt voor hevige pesterijen.

Het waren geen plagerijen zoals ik dat deed (moet ik bekennen) maar echt wel hevige toestanden. De pestkoppen kwamen zelf uit instabiele omgevingen en hadden een ander normbesef dan jij en ik. Het geweld was zo erg dat Barend zelf uiterst agressief werd, thuis dan... Zijn ouders wisten geen raad en plots kregen ze telefoon van de politie dat hun zoon opgepakt was omdat hij op de sporen liep niet ver van het station van Roeselare. Hij heeft dan negen maanden verbleven in een psychiatrische instelling. Op zijn veertien jaar was het duidelijk dat hij niet in het gewoon onderwijs past, maar omdat de focus verlegd werd naar inclusief onderwijs was het buitengewoon onderwijs nog meer volzet! Zo moest hij terug naar de school van mijn zoon en heeft hij daar letterlijk een jaar zijn broek gesleten voor niks. Nu zit hij in Oostende op school in Ter Zee, dat is een school die past binnen zijn problematiek.

Op papier toch want de school is een dumpplaats voor kinderen die door "problematische thuissituaties" niet passen binnen het gewoon onderwijs. Hij en de andere kinderen die er echt thuishoren krijgen daardoor op hun beurt weeral niet de ondersteuning die ze nodig hebben. Vergeef mijn woorden maar de andere kinderen die het zo bont maken op die school zijn kinderen van marginale verslaafden die enkel een sterilisatie verdienen.

Samen met hun vele broertjes en zusjes gebruiken ze geweld en drugs terwijl ze er fier op zijn...

Zo is het nu dat Barend vijftien jaar is, en nog altijd in het eerste middelbaar zit. Dat is toch in mijn ogen een voor de gemeenschap extreem dure zaak om een leven te vergooien.

Nu word ik misschien persoonlijk maar ik weet dat jij een kleinkind hebt met een serieuze problematiek. Het klinkt mooi dat inclusief verhaal, maar probeer ervoor te zorgen dat zijn ouders zich nooit laten vangen aan dat fabeltje. In een school met gespecialiseerd onderwijs heb je alles wat jouw kleinkind nodig heeft onder één dak. Leg daar jullie focus en ik duim dat de situatie of toestand van jouw kleinkind nooit gerevalueerd moet worden zodat jullie zekerheid hebben. Want met het huidige M-decreet valt de zekerheid in heel veel gevallen gewoon weg. Ze willen de kinderen dan van het buitengewoon onderwijs laten doorstromen naar het gewoon onderwijs na een evaluatie. Veel ondersteuning valt dan plots weg, en de kinderen verspelen dan alle opgebouwde moeite en hervallen heel vaak. Daarom word ik kwaad wanneer ik dat zie, het leven is geen Disneyfilm met een happy end. Nu verprutsen we de toekomst van onze kinderen voor een ontzettend dure prijs. Daarom wilde ik dat schrijven.

Hoogachtend, F.S.

Op een paar decennia tijd zijn we er in geslaagd om één van de beste onderwijssystemen ter wereld onderuit te halen tot een middelmatig niveau.

Het M-decreet is een zoveelste miskleun uit de denktank van de onderwijssegalitaireren, theoretisch verdedigbaar, praktisch een draak. Leerlingen in het Buitengewoon Onderwijs (BUO) werden vroeger getypologieerd in een achttal categorieën. Type 1: licht mentale achterstand met leerproblematiek, T2: IQ onder de 70, matig tot ernstige verstandelijke beperking, T3: gedragsstoornissen, T4: motorische beperking, T5: opgenomen in ziekenhuis, T6: visuele en T7 auditieve beperking, T8: normale begaafdheid met leerstoornissen.

Ingevolge het VN-verdrag uit 2009 dat bepaalt dat alle kinderen toegang moeten hebben tot het Gewoon Onderwijs (GO), werd het M-decreet ingevoerd. De Types 1 en 8 werden ondergebracht in een nieuwe typologie 'het basisaanbod', en moeten per definitie van het Buitengewoon naar het Gewoon Onderwijs. BUO is duurder dan GO en de overheid zag onmiddellijk een mogelijkheid om te besparen op het onderwijs. Er werd zelfs een Type 9 toegevoegd: autismespectrumstoornis. Volgens een schooldirecteur vielen deze kinderen vroeger onder T4 en kregen dan drie keer meer zorguren dan in het nieuwe systeem. De gierigheid bedriegt de wijsheid.

Om zoveel mogelijk kinderen te kunnen overplaatsen naar GO werd ook aan de IQ-waarden gesleuteld. Wie nu een IQ heeft hoger dan 60 hoort in het GO thuis. Vermits deze kinderen bijkomende zorg nodig hebben werd er een ondersteuningsnetwerk uitgewerkt. Het aantal uren ondersteuning dat een kind kan krijgen van zorgleerkrachten (van 1 uur per week per trimester tot 4 uur per week per schooljaar) wordt bepaald door het Centrum voor Leerlingenbegeleiding (CLB). Het aantal zorgaanvragen is groot, het aanbod aan zorgleerkrachten ontoereikend. Waar er bij aanvang expertise beloofd werd, worden nu pas afgestudeerde leerkrachten, beginnende zielenknijpers en onervaren logopedisten ingeschakeld.

Waar er bij aanvang expertise beloofd werd, worden nu pas afgestudeerde leerkrachten, beginnende zielenknijpers en onervaren logopedisten ingeschakeld.

"In bepaalde ondersteuningsnetwerken worden ondersteuners niet ingezet volgens hun expertise...Niet de onderwijsbehoeften van de leerlingen lijken centraal te staan, wel het beperken van de verplaatsingstijd en de -onkosten", schreef onderwijsspecialist **Lieven Coppens** in zijn Nieuwsbrief. We besparen en experimenteren ons onderwijs kapot. In het schooljaar 2016-2017 haakten 806 directeurs van basisscholen af wegens de administratieve rompslomp.

Sommige ouders aanvaarden de beperkingen van hun kind niet en overschatten hun mogelijkheden. Eenmaal ingeschreven in het GO is de terugkeer naar het BUO echter bijzonder moeilijk. Het traject duurt 2 tot 3 jaar. Op last van de vakjesdenkers van het CLB moeten eerst drie fasen doorlopen worden: van brede basiszorg (fase 0), naar verhoogde zorg over sticordi-maatregelen (stimuleren tot dispensereren) tot in fase 3, en een individueel aangepast curriculum of verslag voor toegang tot het BUO.

Het CLB bepaalt autonoom de doorverwijzing of de terugkeer, en heeft blijkbaar de opdracht om zoveel mogelijk kinderen in het GO te houden, eerder om te besparen op de onderwijsfactuur dan uit pedagogische noodzaak. In de beginjaren werden de zorguren (GON) gul uitgedeeld. Na een tijd werden ze rigoureuus beperkt en om te besparen wordt het aantal zorguren nu zelfs bevroren. Een school die vroeger bijvoorbeeld 100 zorguren kreeg voor 20 leerlingen, moet het in de toekomst doen met hetzelfde aantal uren voor meer leerlingen.

De morele standaard van een maatschappij kun je afmeten aan de zorg voor haar mindervaliden.

Daarenboven wordt het systeem ook nog bezwaard door de latente onderhuidse schoolstrijd tussen het Gemeenschapsonderwijs en de Katholieke zuil. Het ondersteuningsnetwerk moet in principe de twee onderwijskoepels overlappen. In werkelijkheid schermt elke zuil voor haar eigen kinderzieltjes om de subsidiëring in de eigen koepel te houden.

*In "Het zijn de ouders die het mij lastig maken" getuigt een turnleraar in **De Standaard** van 26 februari: 'Sinds het M-decreet kunnen nu ook kinderen met een beperking meedraaien in de les. Zo kan een kind met een rolstoel in de turnles vragen om materiaal te verplaatsen, of op en neer te rijden. Ze kunnen enigszins integreren, maar ik stel me grote vragen bij het decreet. Heel mooi en nobel, maar wij kunnen deze kinderen niet de aangepaste zorg geven die ze in het buitengewoon onderwijs wel krijgen. Een kind met een cognitieve stoornis is willens nillens een storende factor in de les. Ze kunnen geen gedrag*

kopiëren, stampen de bal in de verkeerde goal en maken de oefeningen voor andere kinderen onmogelijk. Zo worden de verschillen uitvergroot. Ook de infrastructuur is er niet op voorzien. Dat doet de kinderen geen recht.'

De morele standaard van een maatschappij kun je afmeten aan de zorg voor haar mindervaliden.

Reactie directie Ter Zee Oostende

Los van de context, de verwoorde opinie en de waarde van het artikel van dhr. Jean-Marie Dedecker, wensen wij als directie en team onze verontwaardiging over de inhoud van de aangehaalde brief uit te drukken.

Naast deze verontwaardiging vinden wij het heel jammer dat onze school hierdoor mogelijks zware imagoschade lijdt. Sensationele verhalen en overtuigingen blijven jammer genoeg hangen en zijn zeer moeilijk uit te roeien. Er wordt een anonieme brief geciteerd en een casus van een fictieve leerling (geen Barend op school) opgevoerd, zonder een rechtstreekse kans op wederwoord.

In de casus aangehaald in de brief blijkt dat de (ons onbekende) leerling in kwestie er al verschillende schoolwissels heeft op zitten. Uit dat verhaal blijkt dat het grondig fout liep op deze voorgaande scholen. Deze worden echter niet met naam en toenaam genoemd, dit in tegenstelling tot onze onderwijsinstelling waar volgens de verklaring van deze briefschrijver, de betreffende leerling nog steeds schoolloopt.

Wij reageren vooral uit naam van de ouders die hun zoon of dochter met volle overtuiging bij ons school laten lopen. Het kan niet dat onze leerlingen op die manier gestigmatiseerd worden. Het zou uw zoon of dochter maar moeten zijn die hier schoolloopt en zo door de mangel wordt gehaald!

Dag in dag uit zetten wij ons als team ten volle in om leerlingen die extra ondersteuning heel hard kunnen gebruiken hun talenten te laten ontdekken en ontplooien.

Leerlingen kunnen enkel bij ons ingeschreven worden mits een M-decreet verslag opgesteld door het CLB. Hierin wordt het functioneren van de leerlingen en de onderwijs- opvoedings- en ondersteuningsbehoeften duidelijk gestipuleerd. Het is dus het CLB dat instaat voor de doorverwijzing. Conform het pedagogisch project van het GO!-onderwijs, waar wij als school onder ressorteren, hebben wij de opdracht elke aangemelde leerling een (her)kans op onderwijs te bieden.

Bij ons lopen leerlingen (jongeren van 13 tot 21 jaar) school van het type BA (basisaanbod), 3, 4 en 9. Leerlingen worden bij ons niet behandeld als "een type". Het is niet zo dat "per type" een handleiding bestaat waarin beschreven staat op welke knoppen we als leerkracht dienen te drukken. In Ter Zee wordt maatwerk nagestreefd.

Onderwijs bij ons in het "buitengewoon" (what's in a name) onderwijs, is een teamgebeuren. Leerkrachten worden bijgestaan en ondersteund door specialisten op school (orthopedagogen, psychologen, maatschappelijk werkers en gespecialiseerde externe ondersteuners) om de diverse problematieken aan te pakken op een zo constructief mogelijke manier.

Wij vinden het een aanfluiting aan onze leerlingenpopulatie dat zij beschreven worden als "gedumpte marginalen". Een percentage van onze leerlingen verkeert inderdaad in een POS (problematische opvoedingssituatie) maar in onze maatschappij is het nu jammer genoeg zo dat enkelingen moeite hebben met het opvoeden van hun (gewenste!) kinderen.

Wij zijn er van overtuigd dat dit in alle lagen van de bevolking voorkomt en in scholen van om het even welk niveau of net, het is immers een breed maatschappelijk probleem.

Het is taak voor ons als schoolteam om de leerlingen die voor ons in de werkplaats of op de schoolbank zitten alle kansen te bieden tot het ontwikkelen van een efficiënte werkhouding en hen ten volle voorbereid op de arbeidsmarkt "af te leveren", ongeacht het nest waaruit zij komen. Een taak waarin wij ook slagen afgaand op de reacties van werkgevers van oud-leerlingen en stagiairs.

Opvoeden en onderwijs aanbieden is jonge mensen leren omgaan met mensen van allerhande pluimage, zonder onderscheid van cognitief niveau, ras of overtuiging. De werkvloer is immers ook een weerspiegeling van de bonte mix die men in de maatschappij terugvindt.

"Ter Zee" werkt nauw samen met Stad Oostende en externe instanties om deze maatschappelijke problematieken aan te pakken. Er wordt bij ons op school heel zwaar ingezet op sturende preventie (drugpreventieteam, pestpreventieteam). Feedback van ouders en leerlingen leert ons dat wij hier heel zeker positieve resultaten mee boeken.

De kwaliteit van een maatschappij (lees school) wordt niet bepaald door de problemen die er zich voordoen maar hoe er met die problemen wordt omgesprongen. Tenslotte heeft iedereen het basisrecht om geschikt onderwijs te volgen.

In naam van het ganse schoolteam en leerlingen,
Eric Sorel, Directeur Ter Zee Oostende
Bron: Knack

◆ Ouders uitnodigen op klassenraad?

Wat gebeurt er achter de gesloten deuren van de klassenraad?

Dat vragen veel leerlingen en ouders zich af. De mythe van leraren die leerlingen genadeloos evalueren, leeft.

Waarom mogen ouders en leerlingen niet aanwezig zijn bij de klassenraad?

Dat doen ze al drie jaar in het GO! Erasmusatheneum in Deinze.

3 jaar geleden stonden de deuren van de klassenraad voor de eerste keer open voor alle bso-leerlingen. Nog voor de leerlingen één voor één binnenkwamen, sloop de twijfel binnen. Samen met de weerstand.

Leerlingenbegeleider Daphné Roman: "Een gesloten klassenraad geeft leraren de kans om eens te ventileren. Om in een veilige context een leerling te bespreken, ook zijn emotionele problemen of moeilijke thuissituatie, en na te denken hoe het beter kan. Logisch dat leraren

zich afvroegen of dat nog kon in een open klassenraad. En zouden leerlingen 's anderendaags in de klas niet extra lastig reageren als ze kritiek hoorden van een leraar? We beloofden dat samen te evalueren. Na de eerste open klassenraad verdween de weerstand meteen. Iedereen reageerde enthousiast. Ook al draaide alles organisatorisch behoorlijk in de soep en zaten we 2 uur langer dan gepland samen."

Waarom kozen jullie voor open klassenraden?

Daphné Roman: "We merkten dat rapportcommentaren leerlingen nauwelijks aanzetten tot ander gedrag. Omdat de leerlingen alleen naar hun punten keken én omdat leraren op de rapporten soms in clichés vervielen: 'Je hebt onvoldoende gestudeerd. Volgende keer beter?'"

"Ook de remediëring en de werkpunten die we oplegden, bleven te vaak dode letter. Als leerlingen de discussies en voorstellen van een lerarenteam zelf horen, blijft alles beter plakken, dachten we. Leraren kunnen dan ook controleren of de leerling alles begrijpt en omgekeerd kan de leerling vertellen wat hij anders zag. Zo komen we tot oplossingen waar ook de leerling achter staat. En geven we de leerlingen inspraak in hun leerproces. Maar ook verantwoordelijkheid."

Daphné Roman: "Leraren in het bso zoeken vanzelf sterker naar oplossingen op de klassenraad. Er zijn gewoon geen andere opties meer: het watervalstelsel eindigt hier. Waarom voorlopig alleen voor bso-leerlingen?"

Daphné Roman: "Omdat zij heel open zijn. Ze hebben geen schrik om eerlijk te vertellen wat ze denken. Maar ook omdat veel bso-leerlingen weinig zelfvertrouwen hebben en zichzelf onderschatten."

"Het is bovendien veel makkelijker om alle leraren bijeen te krijgen, omdat we in bso met kleinere kernteams werken die hun leerlingen heel goed kennen. Leraren in het bso zoeken vanzelf ook veel sterker naar oplossingen waardoor elke leerling in zijn studierichting kan blijven. Er zijn gewoon geen andere opties meer: het watervalstelsel eindigt hier. Die mentaliteit om constructief oplossingen te zoeken voor leerlingen, is een voorwaarde voor open klassenraden."

Versterkt de open klassenraad de band tussen leerlingen en leraren?

Daphné Roman: "Ik denk het wel. Die open communicatie zorgt voor meer respect tussen leraren en leerlingen. Ze spreken positiever over elkaar. Leerlingen moeten bijvoorbeeld 'goeiedag' zeggen als ze de open klassenraad binnenstappen. Die kleine dingen, kleine gewoontes maken het dagelijkse contact tussen leraren en leerlingen mooier."

"Plus: leraren kunnen refereren naar de werkpunten die we afspraken op de open klassenraad. 'Weet je nog Aline, dat was jouw werkpunt en je zou dat op die manier aanpakken.' Zo verandert er ook echt iets in de klas. Leerlingen horen op de klassenraad ook dat leraren methodieken aan elkaar tippen. Als Aline bij de leraar PAV wel goed meewerkt, vertelt hij zijn collega's hoe hij het aanpakt. En als de leraar L.O. vertelt dat Tim een enorme doorzetter is, zet hij dat talent misschien ook in op zijn stage."

Intussen zijn ook ouders welkom op de klassenraad?

Daphné Roman: "Dat voorstel kwam van de leraar Hout na het eerste jaar open klassenraden. Veel ouders zijn nieuwsgierig naar wat er achter de gesloten deuren van een klassenraad besproken wordt."

"Door ze uit te nodigen, verdwijnen een hoop spookbeelden, maar ook het 'tussenverhaal'. Een leerling kan thuis de uitspraken van een klassenraad (on)bewust kleuren of verdraaien. Als ouders aanwezig zijn, kan dat niet meer. Dan weten ze perfect wat leraren van hun kind verwachten en kunnen ze dat mee opvolgen. Ze zien ook hoe leraren over hun kind discussiëren – meningsverschillen zijn menselijk, die moet je niet wegstoppen achter gesloten deuren –, samen naar oplossingen zoeken en daarbij terecht inzet van de leerling verwachten."

Kunnen leraren nog vrijuit praten?

Daphné Roman: "Soms is dat wel lastig, denk ik. Niet over leerproblemen of gedrag in de klas, wel als het over emotionele problemen gaat. Want hoe bespreek je de thuissituatie van een leerling, als zijn moeder erbij zit?"

"Meestal kennen we de thuisproblemen al en bespreek ik vooraf met de leerling hoe we dat aanpakken. Heel soms worden leraren pas echt met de thuissituatie geconfronteerd door een open klassenraad. Een keer had een ouder met een alcoholprobleem zich ingeschreven. Dat die ouder een probleem had wisten we, maar we vonden het sterk dat ze kwam. Tot bleek dat ze die avond gedronken had. Het hele team zag meteen in welke moeilijke context de leerling thuis opgroeide, huiswerk moest maken ... We hebben de klassenraad stilgelegd omdat het niet oké is voor de leerling dat zijn ouder aangeschoten op school verschijnt. Dat hakte er wel in bij leraren. Dat verandert de manier waarop je werkt met een leerling. Door ouders uit te nodigen, zien leraren veel. Ik vind ook dat een van de sterktes van de open klassenraad."

Veel ouders zijn nieuwsgierig naar wat er achter de gesloten deuren van een klassenraad besproken wordt. Door ze uit te nodigen verdwijnen een hoop spookbeelden

Wat zijn de spelregels?

Daphné Roman: "Elk gesprek over en met leerlingen mag gemiddeld 7 à 8 minuten duren, dat bewaken we strikt."

"Leerlingen mogen alleen naar de open klassenraad komen of samen met hun ouders. Dat ouders alleen komen, staan we niet toe."

"Ouders observeren. Ze hebben geen spreekrecht, leerlingen wel. Maar als ik zie dat ouders gefrustreerd naar buiten lopen of extra uitleg willen, snel ik ze even achterna. 'Er ligt iets op je lever, zie ik. Tijdens de klassenraad kon je dat niet vertellen, maar nu kan je het wel aan mij kwijt. Of kom je naar het oudercontact?'"

"Leerlingen moeten eerst luisteren. Als de leraren uitgesproken zijn, vat de voorzitter van de klassenraad alles samen en richt hij zich tot de leerling: 'Dat heb ik gehoord. Goede punten, maar ook deze werkpunten. Begrijp je dat? Kan je dat volgen?'"

"Daarop mag de leerling kort reageren tegen de voorzitter. 'Ik moet inderdaad taken vaker op tijd indienen. Maar mijnheer van PAV vertelt dat mijn leesvaardigheid niet goed is. Toch doe ik daar al veel voor. Daarom begrijp ik dat niet zo goed.' Het gesprek loopt dus altijd via een tussenpersoon. Zo creëren we een veilige plek voor leraren en leerlingen."

Zijn de open klassenraden verplicht voor leerlingen?

Daphné Roman: "Nee. De eerste keer wel, nu niet meer. Wellicht verplichten we volgend jaar opnieuw de eerste klassenraad. Want we merken dat nieuwe leerlingen opvallend minder vaak komen dan onze laatstejaars die 3 jaar geleden door 1 verplichte aanwezigheid open klassenraden leerden kennen en appreciëren."

"Organisatorisch staan we wel voor een zoektocht. Leggen we een open klassenraad tijdens de schooluren, met een gigantische puzzel om leraren vrij te krijgen en klassen op te vangen? Of plannen we ze na de lesuren, maar kan je dan leerlingen verplichten om op school te blijven als hun open klassenraad pas om zes uur start? Sommige leerlingen offeren dan een stukje van hun vrije tijd op naar de klassenraad te komen. Ook leerlingen die het moeilijk(er) hebben op school. Maar lang niet iedereen verschijnt dan op de open klassenraad en da's wel ons streefdoel. Voorlopig alleen voor bso-leerlingen, later voor alle leerlingen."

Bron: Bart De Wilde in Klasse.

◆ Gaan onderwijsbonden staken?

De grote onderwijsbonden dreigen met een staking. Ze hebben een stakingsaanzegging ingediend voor woensdag 16 mei. Ze willen zo protesteren tegen de pensioenplannen van de federale regering.

De onderwijsvakbonden hebben de stakingsaanzegging op donderdag 3 mei ingediend. Zo willen ze hun leden de gelegenheid geven aanwezig te zijn op de interprofessionele manifestatie in Brussel tegen het pensioenbeleid van de regering. Dat melden ACOD Onderwijs, de christelijke vakbonden COC en COV en het liberale VSOA Onderwijs.

“Het onderwijspersoneel wordt door de maatregelen van de regering heel sterk geïmponeerd”, luidt het in de mededeling van de vakbonden. “Deze actie kan in bepaalde scholen en centra aanleiding geven tot de afwezigheid van personeelsleden die hieraan deelnemen.”

Eerder raakte al bekend dat op 16 mei de vakbonden ACV, ABVV en ACLVB samen gaan betogen in de hoofdstad tegen de pensioenhervormingen van de regering-Michel. De manifestatie start om 11 uur en loopt van het Brusselse Noordstation naar het Zuidstation.

Het gaat al om de tweede nationale pensioenbetoging op een half jaar tijd. Op 19 december was er een gelijkaardige manifestatie, waar zo'n 30.000 mensen mee opstapten.

SECTOREN

◆ 1 Mei

Zoals gewoonlijk stond 1 mei bol van holle slogans van socialistische kopstukken.

Iedereen herinnert zich nog wel de holle slogan van ex-minister Vande Lanotte: “We gaan de energie goedkoper maken!” van enkele jaren geleden.

Ondertussen is de elektriciteitsfactuur fel gestegen. De Vlaamse regering voerde de Turteltaks in, waardoor Vlamingen gemiddeld 100 euro meer betalen per jaar. En de federale regering verhoogde de btw op elektriciteit van 6 naar 21 procent. Ook de waterfactuur werd voor sommigen duurder. De 15 kubieke meter die elk gezinlid kreeg, werd afgeschaft door de Vlaamse regering. Ze voerde ook een incentive in. Wie weinig water verbruikt, betaalt minder. En er kwam een sociale correctie. Alleenstaanden en eenoudergezinnen betalen wel meestal meer.

Wat economische performantie betreft zijn we in Europa van de eerste naar de laatste plaats van de klas getuimeld.

In 2014 groeide onze economie in hetzelfde tempo als het gemiddelde van Europa. Sinds 2015 doen we het opnieuw minder goed. Met een groei van 1,5 procent in 2015 en 1,2 procent in 2016 scoren we minder goed dan het gemiddelde in Europa (respectievelijk 2,2 en 1,9 procent). Maar dat we de laatste van de klas zijn, klopt niet. En dat we onder Di Rupo de eerste van de klas waren, klopt evenmin.

De overheidsschuld is nog altijd hoog in België, maar de schuldgraad is wel licht gedaald sinds de regering-Michel aan de macht is. Van 106,7 procent van het bruto binnenlands product in 2014 naar 106 procent in 2015 tot 105,9 procent vorig jaar. En dus niet gestegen.

De regering-Michel zal er niet in slagen de begroting volgend jaar in evenwicht te brengen, nochtans een belofte die zwart op wit in het regeerakkoord staat. Maar het begrotingstekort is wel verminderd. Het nominale tekort zakte van 3,1 procent in 2014 naar 2,6 procent vorig jaar. Het structurele begrotingstekort, dat abstractie maakt van de conjunctuur en eenmalige ingrepen, bedroeg vorig jaar 2 procent of ruim 8 miljard euro. Het is dus een gat, maar wel een gat dat een beetje kleiner is geworden.

Alhoewel de SP.a de laatste jaren veel van zijn geloofwaardigheid verloren heeft blijven ze toch beloften maken die ze niet kunnen waarmaken omdat veel kiezers de Sp.a de rug hebben gekeerd.

Op de Dag van de Arbeid pleit de socialistische vakbond (ABVV) voor diepgaande hervormingen. Zo wil ABVV-voorzitter Rudy De Leeuw dat het minimumloon wordt opgetrokken naar 2.300 euro per maand. Sp.a-voorzitter Crombez wil dan weer dat het Vlaamse begrotingsoverschot van 200 miljoen euro moet worden geïnvesteerd in de zorg.

Volgens Crombez kampt Vlaanderen met een zorgcrisis. Er staan 14.000 mensen met een handicap op een wachtlijst, terwijl er bedden leeg staan. Ook de zorgverleners zelf blijven in de kou staan, vindt Crombez.

De Vlaamse regering moet dan ook haar 200 miljoen euro begrotingsoverschot gebruiken om de zorgcrisis op te lossen. Crombez: "Gebruik dat overschot van 200 miljoen om extra zorgverleners aan te werven. Gebruik dat overschot van 200 miljoen om de 14.000 Vlamingen met een handicap die wachten op zorg, ook zorg te geven. Gebruik dat overschot van 200 miljoen om die verdomde lege bedden in te vullen. Dat kun je nú! En dat kun je meteen! Dát is zorgzekerheid!"

Wat Crombez er niet bij vertelt is dat "de Voorzorg" in het zelfde bedje ziek is als de commerciële zorgbedrijven. Veel winst, weinig zorg. Om de poen is het te doen.

Crombez herhaalde zijn pleidooi voor een minimumpensioen van 1.500 euro voor iedereen die 42 jaar heeft gewerkt. "Elk uur telt voor een volwaardige sociale bescherming. Werk je flexi of ben je vast in dienst? Werk je als student in het weekend om iets extra's te verdienen? Ben je freelancer, zelfstandige of ambtenaar? Het maakt niet uit, want dat onderscheid is niet meer van deze tijd. Elk uur werk telt, ook voor je pensioen."

Ook de socialistische vakbond ABVV wil zo'n minimumpensioen, gekoppeld aan de re-introductie van de pensioenleeftijd van 65 jaar, zei afscheidnemend voorzitter Rudy De Leeuw in zijn 1 mei-toespraak. Hij kant zich tegelijk tegen een pensioenverlies bij vervroegd pensioen omwille van zwaar werk, "zoals de regering op het oog heeft en wat een pensioenverlies tot 250 euro per maand zou betekenen".

ABVV eist minimumloon van 2.300 euro per maand

Een minimumloon van 14 euro bruto per uur (of zo'n 2.300 euro per maand) vindt De Leeuw dan weer het minimum om waardig te kunnen leven. "En alle lonen moeten terug kunnen aanknopen met de welvaartstoename. Als loonwetten in de weg staan, dan moeten ze worden aangepast." De ABVV-topman vindt het hoog tijd dat het syndicaat verzet wordt opgevoerd tegen bedrijven als bpost, Lidl, Brussels Airlines en Telenet "waar werknemers steeds meer onder werkdruk lijden, waar sociaal overleg bemoeilijkt wordt door ceo's die de belangen van aandeelhouders belangrijker vinden dan het welzijn en de gezondheid van hun personeel".

De Leeuw was zoals steeds scherp voor de federale regering van N-VA, Open Vld, MR en CD&V en haar "tsunami van liberale maatregelen", maar het hardst haalde hij uit naar minister van Financiën Johan Van Overtveldt. "De Kaaimantaks en de effectentaks, wat hebben die opgebracht? Nul, niets, noppes, nada, niente. Van Overtveldt, bol het af!" Over de eerdere indexsprong repte "De Leeuw zonder tanden" met geen woord.

Het ACV riep op tot een staking op 30 april bij de federale overheid. De christelijke vakbond verwijt minister van Ambtenarenzaken Steven Vandeput (N-VA) "de ene na de andere aanval" op het openbaar ambt. De socialistische bond ACOD en de liberale vakbond bij de overheid VSOA lieten weten ook te zullen staken op 30 april.

"De vaste benoeming wordt afgebouwd, er wordt beknibbeld op de verlofregeling, interimarbeid wordt ingevoerd en het ziektekrediet staat op de helling. Waar moet het naartoe met het federaal openbaar ambt? Daarover ontbreekt het de minister aan visie", klinkt het in een persbericht.

Regeerakkoord

ACV-secretaris Mark Saenen meent dat de partij van Vandeput - N-VA - helemaal niet geïnteresseerd is in de ambtenarij. "Het enige wat hen interesseert is besparen, om de achterban te paaien." In het regeerakkoord is sprake van 500 miljoen euro besparingen bij de federale overheid, maar daar is volgens de vakbondsman na vier jaar nog bijna niets van gerealiseerd. "Dus begint de minister in het wilde weg en met de botte bijl te hakken en te snoeien."

De onderhandelingen met de vakbonden vinden plaats in het Comité B. Volgens Saenen wil Vandeput daar de codex (die het algemeen statuut voor de federale ambtenaar regelt, red.) helemaal herschrijven. "Met vaak ondoordachte voorstellen. Zo wil hij het bevorderingsexamen afschaffen, waardoor er geen wervingsreserve meer zal zijn en de termijn om nieuwe aanwervingen te doen dus nog langer zal aanslepen dan vandaag."

Uit ongenoegen met het beleid riep het ACV zijn leden op om op 30 april - een brugdag - het werk neer te leggen en de diensten gesloten te houden. Het gaat dan om de zogenaamde FOD's of ministeries van vroeger. Overheidsbedrijven zoals NMBS of bpost vielen niet onder de stakingsoproep.

Ook de liberale vakbond bij de overheid VSOA steunde de staking op 30 april. "De minachting voor het federaal overheidspersoneel moet stoppen", stelt VSOA.

Mogelijk nog meer acties

De keuze voor 30 april als stakingsdag ontlokt bij sommigen de opmerking dat de vakbonden de brug maken tussen het weekend en feestdag 1 mei. Hoppe wuift dat weg. "Het is altijd iets. Als we op vrijdag staken, is het voor een verlengd weekend. Als we het de woensdag doen, is het omdat de scholen dicht zijn in de namiddag."

In mei komen er mogelijk nog meer acties. Volgens Hoppe is 30 april geen eindpunt. "Het zal geen eenmalige staking zijn", zegt hij. "Er is totaal geen respect voor de ambtenaren. Het loopt de spuigaten uit."

Federaal minister van Ambtenarenzaken Steven Vandeput nam nota van de stakingsaanzegging van het ACV. “Het is een stakingsaanzegging die gebaseerd is op ideeën en niet op maatregelen. We hebben over de hervormingen van de federale ambtenarij al lange gesprekken gevoerd met de vakbonden. Het ACV weet dat het afschaffen van het ziektekapitaal en van het statuut vandaag niet op tafel ligt en toch communiceert het dit naar zijn achterban”, reageert Vandeput.

Volgens de minister is een te rigide personeelsstatuut “al te vaak een rem geweest op de werking van de overheid”. “Ik wil een overheid die klaar is voor de uitdagingen van morgen en daar hoort een gemoderniseerd en rechtvaardiger personeelsstatuut bij. Mijn voorstellen om het statuut te hervormen, vinden hun oorsprong in een bezorgdheid om de ambtenaren en om de dienstverlening naar de burgers en de bedrijven toe”, benadrukt Vandeput.

Het nieuwe statuut is volgens de federale minister de uitvoering van het regeerakkoord. “We vereenvoudigen, moderniseren en werken ongelijkheden uit het verleden weg. Wil de vakbond de ongelijkheden uit het verleden niet weg? Wil de vakbond geen volwaardige loopbaan voor contractuelen? Wil de vakbond niet dat de kansen op promotie verhogen? Wil de vakbond geen individueel begeleidingstraject voor ambtenaren die hun loopbaan een andere wending willen geven? Willen ze niet dat mensen aangeworven worden die wel de juiste competenties hebben maar niet het juiste diploma? Willen ze niet dat afwezigheden of vermeerderingen van werk kunnen opgevangen worden door interimkrachten?”, vraagt de N-VA-minister zich af.

Vandeput kan naar eigen zeggen alleen maar vaststellen dat de vakbond het statuut van het verleden verdedigt.

◆ 50-plussers in de bouwsector

Voor bouwvakkers liggen de jobs opnieuw voor het rapen. Dat was ooit anders: in 2009 en de jaren erna was er een diepe jobcrisis, die pas sinds een jaar of drie weer van de baan is. Wat zegt meer keuze over de kansen van 50-plussers op een fysiek lichtere job in de bouw? “Bouwprojecten verschuiven van nieuwbouw naar renovatie”, zegt Nick Houvenaeghel van Yellow Selectie, een selectiekantoor gespecialiseerd in technisch-uitvoerende, technisch-administratieve en technisch-commerciële profielen.

“De vele gerenoveerde industriële sites, zoals de Tondeliërsite of Dok in Gent, spreken voor zich. Ook hoogbouw is aan een opmars bezig, want bouwgrond wordt schaars. Bouwvakkers moeten mee zijn met alle energieneutrale bouwconcepten. Voor ruwbouw scheelt dat weinig, maar afwerking en technieken zoals HVAC vereisten een omslag. Een loodgieter die convectoren en radiatoren gewend was, heeft zich moeten bijscholen.”

“HVAC-profielen blijven gegeerd”, benadrukt Nick Houvenaeghel. “Kennis van ecologische technieken is extra in trek door de Europese richtlijn rond de energieprestatie van gebouwen. Maar wie in HVAC opgeleid is, wordt meestal liever techniker dan monteur. De tendens in de vraag naar bouwprofielen verschuift. Bij de uitvoerende jobs heb je de ruwbouw en de afwerking. Bij de ruwbouw (bekisters, metsers en dakwerkers) zie je het jongste decennium veel Oost-Europeanen. Bouwbedrijven moeten moeite doen om Vlaamse medewerkers aan boord te houden door het Nederlands op de werf te verzekeren.”

“Sommige bouwbedrijven proberen dit evenwicht te behouden, maar er blijft de onderaanneming en detachering, zeker vanuit Oost-Europa, tegen tarieven van 17 à 22 euro/uur all-in. De loonhandicap en de moordende concurrentie spelen de Vlaamse bouwbedrijven parten. Vlaamse bouwvakkers zal je vaker aantreffen bij de afwerking: schilders, loodgieters en schrijnwerkers dus. Een klantgerichte instelling en een kennis van de taal zijn daar belangrijker. Het is goed dat de sociale dumping er dankzij strengere Europese regels het komende decennium wel zal uit raken. Nederlands zal hoe dan ook de voertaal blijven in de bouw, al is het maar uit veiligheidsoverwegingen. En alle begrip voor bouwvakkers die zich misnoegd voelen en willen vertrekken bij bedrijven die daar geen rekening mee houden.”

Oudere werknemers in uitvoerende bouwjobs: welke toekomst hebben zij? Bij een bouwbedrijf in Brakel, gespecialiseerd in funderingen, is via Yellow Selectie een 51-jarige Vlaamse bekister aan de slag, maar het blijft een uitdaging om deze doelgroep in zwaardere fysieke functies te plaatsen met een vast contract. “Het fysieke en de verre verplaatsingen in verhouding met de levenskwaliteit zijn belangrijk aspecten”, zegt Houvenaeghel. “Na je 50ste elke dag met kuipen mortel de stelling op, is eerder uitzonderlijk. We zien hen dan vaker evolueren naar (meewerkend) meestergast, werkvoorbereider, aankoopbeheerder, werfleider ... maar niet meer stelling op en af.

Wie iets anders wil, heeft niet altijd de juiste competenties ontwikkeld of de juiste opleidingen genoten. 60-plussers zijn bijvoorbeeld een generatie die zelden met een pc opgroeide. We zien ook regelmatig 50-plussers reageren op vacatures voor commerciële functies, maar daar is niet iedereen voor in de wieg gelegd. Werkgevers neigen dan toch eerder naar jongere commerciëlen. Na 30 jaar op een werf word je niet zomaar vertegenwoordiger. Bovendien willen 50-plussers dichter bij huis werken en niet meer elke dag op een werf 50 kilometer verderop.”

Bron: De Standaard

◆ Kanker soms erkend als handicap

Een werkgever had voor aanpassingen moeten zorgen, zodat een vrouw die door kanker lang niet kon gaan werken toch haar job kon blijven doen. Dat zegt het Arbeidshof van Brussel. Het is de eerste keer dat een rechter de blijvende gevolgen van kanker ziet als een handicap. De rechter veroordeelde de werkgever tot het betalen van een schadevergoeding van 12.500 euro aan de werkneemster wegens discriminatie. Unia was vrijwillig tussenkomende partij. Omdat er hier sprake is van een handicap mag de werkgever de vraag om aanpassingen aan de werkomstandigheden en werkvoorwaarden niet zomaar weigeren. Dat staat in de antidiscriminatiewetgeving.

Op basis van deze rechtspraak kunnen andere werknemers die herstellen van kanker aangepaste werkomstandigheden vragen aan hun baas.

Veel re-integratie trajecten hebben bij voorbaat al geen kans van slagen omdat minder dan de helft van de werkgevers de procedure en de verplichtingen niet kennen. Dat constateerde Mensura.

Lees de [volledige tekst van het arrest](#)

Maaïke H. wilde twee jaar na haar behandeling opnieuw halftijds gaan werken. Nee, zei haar werkgever. De rechter fluit de werkgever terug. Een primeur.

1. Lymfeklierkanker. De diagnose kwam bij Maaïke H. in november 2012 hard aan. 'Een half jaar chemo en anderhalf jaar intensieve revalidatie volgden', vertelt ze. Tot ze zich in augustus 2014 sterk genoeg voelde om opnieuw te gaan werken. 'Ik ben toen naar mijn werkgever gegaan en ik heb gevraagd om opnieuw halftijds te mogen beginnen, via een progressieve tewerkstelling.'
2. H. werkte als winkelbediende voor ze ziek werd. Haar werkgever is een bedrijf met meer dan tien vestigingen. 'De verantwoordelijke van de winkel ging akkoord met mijn terugkeer.' H. gaf de nodige papieren af, en wachtte op antwoord. Dat kwam bijna twee weken later. In de vorm van een C4. 'Er was geen geschikt werk voor mij. Mijn vervangster mocht blijven.'
3. H. ging naar de rechtbank. Unia, het gelijkekansencentrum, sloot zich vrijwillig aan. 'Het voelde geweldig toen ik gelijk kreeg. Ik ben naar de rechter gestapt omdat ik me onrechtvaardig behandeld voelde. Ik wou eindelijk terug naar mijn gewone leven en dan volgde nog een dreun. Ik wil niet dat iemand anders hetzelfde meemaakt.'
4. Handicap
5. Volgens het arrest van het Arbeidshof heeft Maaïke H. een handicap als gevolg van haar ziekte en behandeling. Het hof baseert zich op eerdere rechtspraak van het Europees Hof van Justitie, dat een handicap ruim interpreteert. 'Het is de eerste keer dat een Belgische rechter de blijvende gevolgen van kanker ziet als een handicap', zegt Els Keytsman, directrice van Unia. Dat is belangrijk, want mensen met een handicap worden beschermd onder de antidiscriminatiewetgeving. Werkgevers moeten -'redelijke aanpassingen' doen om mensen met een handicap aan het werk te laten.
6. 'Dat is goed voor werkgever én werknemer', zegt Keytsman. 'Als mensen na hun therapie weer aan de slag kunnen, omdat hun werkgever flexibel is, zullen die werknemers ook loyaal zijn.'
7. Ook voor de vakbonden is het arrest een belangrijk gegeven. En wel omdat het hof heeft geoordeeld dat de werkgever na een lange ziekte van een werknemer redelijke aanpassingen moet doen. Dat betekent volgens het arrest onder meer: de arbeidstijd en arbeidsvoorwaarden aanpassen, opleiding voorzien, taakverdeling bijstellen ... De vakbonden zien er ook een belangrijk argument in om de discussie over de wet op de re-integratietrajecten van 2016 opnieuw aan te zwengelen.
8. Re-integratie
9. 'Drie op de vier werknemers die in een re-integratieprocedure stappen, krijgen hun ontslag'. Dat blijkt uit data van externe preventiediensten. 'Meestal omdat de bedrijfsarts beslist dat de werknemer definitief ongeschikt is voor een functie bij de werkgever. Maar ook als de arts beslist dat aangepast werk wél mogelijk is, blijkt dat veel werknemers (86 procent) enkele maanden later tóch ontslagen worden.'
10. Die cijfers bevestigen de initiële vrees van de vakbonden dat re-integratie in de praktijk vaak op ontslag zou neerkomen. 'Dit is een belangrijk signaal aan duizenden zieken en hun werkgevers: een zieke werknemer heeft recht op redelijke inspanningen van de werkgever om opnieuw aan het werk te kunnen.' Als dat niet gebeurt, hangt de werkgever een boete boven het hoofd. Maaïke H. kreeg een schadevergoeding van 12.500 euro.
11. Wat betekent dit arrest nu?

‘Het zet een nieuwe stap in de rechtsontwikkeling die al bezig was’, zegt professor arbeidsrecht Frank Hendrickx (KU Leuven). ‘Je kunt verwachten dat andere hoven met dit arrest rekening zullen houden. Ook een werkgever zal er dus niet naast kunnen, en zal moeten nagaan of er redelijke aanpassingen mogelijk zijn om iemand in dienst te houden na een lange ziekte.’

◆ Akkoord over lonen politie

Minister van Binnenlandse Zaken Jan Jambon (N-VA) en drie van de vier politievakbonden hebben een tussenakkoord gesloten over de verloning bij de politie. Een aantal barema's zullen voor het eerst sinds lang verhoogd worden om gelijke tred te houden met de lonen bij de overheid. Tegelijk zal het kluwen aan premies sterk vereenvoudigd worden.

Drie van de vier politievakbonden, VSOA, NSPV en ACV, stemden in. Het akkoord bevat twee hoofdstukken: enerzijds zullen enkele barema's gecorrigeerd worden om gelijke tred te houden met de evoluties binnen de federale overheid. De voorbije zeventien jaar zijn er namelijk bij de geïntegreerde politie geen baremaverhogingen meer geweest, waardoor er onevenwichten waren ontstaan. Anderzijds komt er een grondige vereenvoudiging van het premiestelsel.

Bij de politie bestaat een ingewikkeld systeem van toelagen en vergoedingen. Het Rekenhof en het Comité P zagen een risico op misbruiken en premiejagerij. Bovendien kunnen mensen in een centrale dienst (zoals diensten voor terreurbestrijding) of wijkagenten geen gebruik maken van premies. Mensen met het juiste profiel blijven daarom weg uit die diensten omdat ze er qua verloning op achteruit zouden gaan.

Verschillende ministers beten er hun tanden op stuk op het dossier. Een hervorming stond ook in het huidige regeerakkoord en de Parlementaire Onderzoekscommissie Aanslagen deed ook de aanbeveling om het stelsel van toelagen en vergoedingen te hervormen.

Er is nu dus een akkoord om het premiestelsel te vereenvoudigen. Er komt ook voor het eerst in zeventien jaar een baremaverhoging. Beide maatregelen zullen progressief in de tijd worden ingevoerd. Het akkoord moet nog wel geformaliseerd worden via de geijkte kanalen.

Bron: Moneytalk

◆ Deliveroo en schijnzelfstandigen

Deliveroo is ervan overtuigd dat de koeriers waarmee het samenwerkt alsnog als zelfstandigen zullen worden beschouwd. Dat zegt de maaltijdbezorgdienst zaterdag in een reactie op het nieuws dat de Administratieve Commissie ter regeling van de Arbeidsrelatie (CAR) begin maart geconcludeerd heeft dat een koerier die bij Deliveroo in dienst is, geen zelfstandig werk verricht.

Volgens de CAR, die een onderdeel is van de FOD Sociale Zekerheid, duiden de voorwaarden waaraan de koerier werkt op de arbeidsrelatie van een werknemer. Deliveroo betreurt dat de CAR tijdens haar onderzoek 'op geen enkel moment contact met ons opgenomen heeft'. Daardoor lijkt er onjuiste informatie te zijn verstrekt, luidt het in een schriftelijke reactie. 'Wij zijn ervan overtuigd dat nadat de feiten uiteengezet zullen zijn, de koerier als zelfstandige zal worden beschouwd, zoals de Britse en Franse rechtbanken reeds in soortgelijke gevallen hebben bepaald.'

Deliveroo benadrukt dat zijn koeriers 'zelf kiezen waar, wanneer en hoelang zij werken'. 'Dit geeft hen de vrijheid die ze wensen en verklaart waarom meer dan 2500 koeriers ervoor gekozen hebben om met Deliveroo samen te werken.'

Advocaat Antoine Chomé, die in naam van zijn cliënt D.M., die als koerier voor Deliveroo werkte, in januari naar de CAR stapte, noemt de beslissing van de Commissie 'een sterk signaal met zeer grote implicaties', want ze is volgens hem niet alleen van toepassing op Deliveroo. Andere koeriers of medewerkers van digitale platformen die op papier als zelfstandigen werken, kunnen nu gestimuleerd worden om naar de arbeidsrechtbank te stappen en hun contract te laten herzien.

Deliveroo zelf kan tegen de beslissing van de Commissie nog in beroep gaan, zegt meester Chomé. Volgens hem weigerde het bedrijf aan de procedure voor de CAR deel te nemen. Lees ook:

<http://www.dewereldmorgen.be/artikel/2018/03/29/btb-krijgt-gelijk-fietskoeriers-zijn-schijnzelfstandigen>

VARIA

◆ Wat verandert er in mei?

Zoals elke maand veranderen er ook nu weer enkele zaken. Hierbij een overzicht.

Vanaf 1 mei kunnen we zelfrijdende auto's tegenkomen, kunnen dokters, advocaten en architecten ook failliet gaan, wordt de Leopold II-tunnel hersteld en is Cathérine De Bolle de nieuwe Europol-baas.

• Testen met autonome wagens mogelijk

Autoconstructeurs en technologiebedrijven mogen vanaf 1 mei op Belgische wegen testen uitvoeren met autonome wagens. Deze mogelijkheid past in de ambitie om van België een van de voorlopers te maken binnen Europa wat betreft het testen van autonome voertuigen. De FOD Mobiliteit wijst er in een bericht op haar site op dat voor de ontwikkeling van deze voertuigen gecontroleerde experimenten nodig zijn. Daartoe is nu een extra bepaling opgenomen in de verkeerscode, die de minister van Mobiliteit of zijn afgevaardigde toelaat om "onder vastgestelde voorwaarden en beperkt in de tijd" af te wijken van om het even welke regel van het verkeersreglement.

België is, volgens de overheidsdienst, een van de eerste Europese landen die dit soort testen op de openbare weg toelaat.

• Ook vrije beroepen kunnen failliet gaan

Vrije beroepen, zoals dokters, advocaten en architecten, zullen vanaf 1 mei failliet kunnen gaan, en een beroep kunnen doen op beschermingsprocedures in het insolventierecht. Op 1 mei gaat het nieuwe insolventierecht van start. De nieuwe wet moet ook voorkomen dat een ondernemer die overkop gaat blijvend gestigmatiseerd wordt.

Wie met zijn of haar onderneming in moeilijk vaarwater terechtkomt, moet nu nog een beroep doen op procedures die in verschillende wetten zijn opgenomen. Minister van Justitie Koen Geens (CD&V) stelde daarom één wet op. Hij wil daarmee inzetten op meer overlevingskansen voor alle ondernemingen in moeilijkheden, en tegelijk wil hij met de tekst het ondernemerschap blijven stimuleren voor wie al eens failliet ging.

Een eerste ingreep bepaalt dat ook vrije beroepen failliet kunnen gaan en kunnen genieten van de voordelen van een insolventieprocedure. Indien ze in financiële moeilijkheden komen, krijgen de vrije beroepen de mogelijkheid om hun onderneming op een ordentelijke manier aan te passen, te laten beschermen of te laten ophouden.

Wie in een faillissementsprocedure zit, zal in de toekomst opnieuw kunnen starten met een nieuwe onderneming. De ondernemer moet dus niet langer wachten op de afwikkeling van het lopende faillissement. Na een akkoord van de rechter kunnen de schulden die hij niet kan terugbetalen, binnen dat faillissement kwijtgescholden worden aan de natuurlijke persoon.

Het wetsontwerp wil ook het minnelijk akkoord stimuleren. Nu is zo'n minnelijke schikking niet aantrekkelijk, omdat de betalingen tussen schuldenaar en schuldeiser achteraf bij een eventueel faillissement kunnen worden teruggevorderd. De schuldeiser heeft ook geen mogelijkheid om het minnelijk akkoord af te dwingen. Dat wordt in de toekomst wel mogelijk. Een bedrijf in moeilijkheden zal ook een beroep kunnen doen op een bemiddelaar die hem bijstaat bij het opstellen van een akkoord met schuldeisers.

- **Start renovatie Leopold II-tunnel**

Vanaf 1 mei wordt de Brusselse Leopold II-tunnel gerenoveerd. Dat zal gepaard gaan met grote verkeershinder, al moet een stevige verhoging van de capaciteit van het openbaar vervoer dat enigszins compenseren.

Tijdens het jaar wordt er in de tunnel enkel 's nachts gewerkt van zondag tot en met donderdag; tijdens de zomermaanden gaat de tunnel volledig toe.

De automobilisten die toch nog Brussel in willen, kunnen rekenen op een specifieke bewegwijzering naar verschillende alternatieve routes. De belangrijkste invalswegen naar de hoofdstad worden de Industrielaan en de A12. Om Brussel te verlaten, wordt aangeraden om de Industrielaan, de A12 en de Ninoofsesteenweg te nemen.

- **Catherine De Bolle nieuwe directeur van Europol**

Commissaris-generaal van de federale politie Catherine De Bolle wordt in mei de nieuwe directeur van de Europese politiedienst Europol in Den Haag. Ze wordt er de eerste vrouwelijke baas. Ze heeft een mandaat voor vier jaar.

De Bolle wil innovatie hoog op de agenda zetten bij Europol. "Europol moet aan de top staan van innovatie. Om cybercrime aan te pakken, informatie uit te wisselen, en georganiseerde misdaad en terrorisme te bestrijden", zei ze tijdens een hoorzitting met de Europese ministers van Binnenlandse Zaken in maart. "De strijd tegen misdaad en terrorisme kan niet worden losgemaakt van nieuwe technologie."

Ook de mensensmokkel met migranten – en dan vooral de onbegeleide minderjarigen – acht De Bolle erg belangrijk. "Europa moet haar verantwoordelijkheid opnemen", vindt ze. Concreet denkt ze aan een "speciaal uitgewerkt programma" binnen het centrum tegen

mensensmokkel van Europol. “We hebben een alarmsysteem nodig om een overzicht te krijgen van kinderen van wie we niet weten waar ze zijn”, zei ze.

- **Consulaire bescherming in buitenland**

Belgen en andere EU-onderdanen die nood hebben aan consulaire bescherming in een land dat geen deel uitmaakt van de Europese Unie, kunnen voortaan aankloppen bij de ambassade of het consulaat van een andere EU-lidstaat als hun eigen land er niet vertegenwoordigd is.

Consulaire bescherming is een ruim begrip dat meestal betrekking heeft op overheidsbijstand bij noodsituaties als een sterfgeval, een ernstig ongeval, ziekte, een arrestatie of een geweldsmisdrijf. Dankzij de richtlijn betreffende over bescherming voor Europese burgers die buiten de EU wonen of reizen, zullen EU-onderdanen die hulp nodig hebben op een plek waar hun eigen land niet vertegenwoordigd is, vanaf 1 mei terecht kunnen bij de ambassade of het consulaat van gelijk welke andere EU-lidstaat. Die moet hen dan bijstand verlenen alsof het om hun eigen staatsburgers gaat.

- ◆ **2018: gemeenteraadsverkiezingen**

Ter voorbereiding op de gemeenteraadsverkiezingen publiceerde de Vlaamse Overheid De Stadsmonitor, een brochure over de belangrijkste Vlaamse steden. Alle info vindt u hier:

<https://www.vlaanderen.be/nl/publicaties/detail/stadsmonitor-2017>

Afgelopen dagen kwam de nieuwe fundamentalistische moslimpartij ‘ISLAM’ geregeld in het nieuws. Nagenoeg alle partijen – deze van Abou Jahjah uitgezonderd – waren er als de kippen bij om de partij moreel te veroordelen of zelfs op te roepen om deze te verbieden. De partij is klaarblijkelijk van sjiitische inslag en krijgt in deze hoedanigheid steun vanuit Iran. De stichter – buschauffeur en gemeenteraadslid Redouane Ahrouch – blijkt ook 15 jaar geleden veroordeeld geweest te zijn. Dit wegens het werkonbekwaam slaan van zijn vrouw. Ahrouch kwam onlangs in de belangstelling te staan omwille van een omstreden interview. Zijn partij wil immers gendergescheiden openbaar vervoer. Niet omwille van islamitische overtuiging, maar omdat Ahrouch als chauffeur ziet hoe vaak vrouwen worden lastig gevallen door mannen. Althans, dat is de reden die Ahrouch opgeeft. Ondertussen kreeg die zijn ontslag van zijn werkgever, de MIVB. De openbaarvervoermaatschappij wil geen risico nemen en alle verwarring vermijden tussen de uitlatingen van Ahrouch en de waarden van de MIVB.

Als het van N-VA afhangt, wordt de politieke partij ISLAM, die stelde de sharia in ons land te willen invoeren en vrouwen en mannen apart op de bus te willen zetten, binnenkort verboden. “Partijen die de sharia willen doorvoeren, moeten verboden worden”, aldus staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken (N-VA) in naam van zijn partij.

Ook Open Vld is te vinden voor een verbod.

Er ontstond beroering in ons land nadat de politieke partij ISLAM bekend maakte dat ze “een honderd procent islamitische staat” willen installeren in ons land. Daarbij zou de sharia, de islamitische wetgeving, centraal moeten staan en zouden vrouwen en mannen bijvoorbeeld apart moeten zitten op de bus. Daarnaast zou in België enkel nog halal vlees verkocht en gegeten mogen worden.

Meer info via:

<http://vlaamsparlement.tv/opkomst-van-de-islampartijen>

Buiten de beroering over de Islampartij was er ook veel heisa in Antwerpen over een kandidaat voor CD&V van Joodse origine.

Maar nu zal Aron Berger zal dan toch niet opkomen voor CD&V Antwerpen. Hij heeft zijn kandidatuur ingetrokken. Berger zegt begrip te hebben voor de gevoeligheden en gewoontes die er in Vlaanderen zijn, zoals het niet schudden van de hand van een vrouw. "Ik betreur wel hoe de zaak op de spits is gedreven." De CD&V leed met de hele affaire een groot aantal kiezers en daalde in Antwerpen tot 2 %. Kris Peeters leed een enorm gezichtsverlies.

◆ Ontmaskeren van corruptie

Roxanne Van Iperen schrijft in haar journalistiek werk vooral over de "dirty businesses" van bedrijven die zich schuldig maken aan schandalen, zoals het geval was bij de sjoemelsoftware van Volkswagen, maar zoals we ook kennen van de kredietcrisis.

'Het zijn bijna geen incidenten meer te noemen. Wat ik merkte, is dat misstanden bij bedrijven zich laten beschrijven naar analogie van geweld en onderdrukking door de overheden. We weten dat de top van Volkswagen op de hoogte was van de fraude en dat dit vervolgens is doorgesijpeld in de bedrijfscultuur. Heel veel werknemers, mensen zoals jij en ik, zijn van de fraude op de hoogte geweest, zonder aan de bel te trekken.' zegt ze.

In een paginagrote advertentie in de grote dagbladen ging Volkswagen diep door het stof nadat bleek dat er gesjoemeld was met software in dieselmotoren van het merk.

Volgens Van Iperen is dat opmerkelijk, omdat we het idee hebben dat we individueel en autonoom tot onze handelingen komen. Waarom is er dan niemand in zo'n organisatie in staat geweest om goed en kwaad van elkaar te onderscheiden? Het is een vraag die Van Iperen bezighoudt. Vorig jaar sprak ze erover met Martha Huggins, hoogleraar Sociologie aan Tulane University in New Orleans. Huggins deed onderzoek naar zogenoemde torture workers in Brazilië, bijvoorbeeld politieagenten die zich schuldig maakten aan het martelen van verdachten.

'Huggins vertelde dat, net als in het bedrijfsleven, hiërarchie belangrijk is. Het begint met een ideologie, met het idee dat iemand minder is dan jij. Vervolgens gaat dat idee over zoveel schijven, over zoveel lagen in een organisatie, dat niemand zich meer verantwoordelijk voelt, tot aan de politieagenten die de daadwerkelijke martelingen uitvoerden aan toe. Datzelfde principe zie je bij een bedrijf: afzonderlijke medewerkers zijn allemaal van mening dat zij niets verkeerd doen'. De truc is volgens Van Iperen om een corrupt systeem te ontmaskeren, zonder dat je er iemand persoonlijk op aanvalt. 'Anders sluiten ze zich voor je af.'

Bron:

<https://www.brainwash.nl/bijdrage/luistertip-roxane-van-iperen-over-het-ontmaskeren-van-een-corrupt-systeem>

◆ Nog een corruptierapport

Audit Vlaanderen, het intern controle-organ van de Vlaamse Overheid, heeft corruptie ontbloot bij het voormalige Departement Leefmilieu, onderdeel van de Vlaamse overheid. Dat schrijft De Tijd. De linkse oppositiepartij Groen wil meer dan tuchtmaatregelen tegen de betrokken ambtenaren. Groen eist namelijk dat er strafrechtelijke stappen worden ondernomen. De ecologisten vragen zich tevens af hoe het kon dat anonieme klachten, die al van mei dateren, pas nu onderzocht werden.

De bal ging aan het rollen wanneer Groen – na lang aandringen – een audit kon bezorgen aan het Vlaams Parlement. Hieruit blijkt dat meerdere ambtenaren zijn aangenomen of bevorderd op frauduleuze manier. Het gaat onder meer om vragen doorspelen aan kandidaten, functies die op maat werden geschreven of op een vroeger tijdstip werden gecommuniceerd. In zeker één geval leidden deze ongeoorloofde diensten aan anderen ook tot het aannemen van een minder gekwalificeerde kandidaat.

Volgens De Tijd “schetst de audit een hallucinant beeld van de vriendjespolitiek die jarenlang aan de top van het vroegere Departement Leefmilieu heerste”. De gedocumenteerde onregelmatigheden gaan ver. Er werd actief gezocht naar personeelsleden die “een beloning verdienden”, lievelingskandidaten werden openlijk besproken in mailverkeer en hogere lonen werden voorgesteld aan specifieke personeelsleden. “Anders vloeit het geld terug naar de schatkist”, staat er verder in een interne mail.

De audit botste ook op tegenwerking en een flink gebrek aan transparantie. Velen ontkenden de betrokkenheid in de grootschalige vriendjespolitiek. Een geïnterviewde zou zelf “zwijgen is goud” hebben uitgesproken. Pas wanneer men werd geconfronteerd met bewijsmateriaal en e-mails gaven de meesten wel hun wandaden toe. De corruptie was “manifest en algemeen gekend”, zo staat nog in het rapport. Meerdere sleutelpersonen waren op de hoogte en aan sommigen werd zelf de opdracht gegeven om documenten uit selectieprocedures te verwijderen. Audit Vlaanderen kon de bezwarende informatie verzamelen door onder andere meerdere bronnen.

De audit leverde pas resultaat op in september 2017. Toen was het Departement Leefmilieu al opgegaan in het nieuwe Departement Omgeving. Topambtenaar Jan-Peter Heirman ging tevens op dat moment op pensioen. De nakende fusie en het beschermen van sleutelposities bleken redenen waarom heel wat frauduleuze stappen werden ondernomen. “Het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie zou dus best wat bevorderingen doen, want anders zal vrijwel elke dienst in de toekomst door iemand van Ruimte Vlaanderen worden geleid”, schrijft één iemand in een mail.

Gezien het om fraude gaat, roep ik de Vlaamse regering op het hele dossier toch nog aan het parket te bezorgen. Een overheid mag dit soort van praktijken nooit tolereren.

Er zijn sinds de doorlichting louter tuchtmaatregelen genomen tegen zes betrokken ambtenaren. Drie hiervan zijn al in beroep gegaan, zo geeft bevoegd Vlaams minister van Omgeving Joke Schauvliege (CD&V) mee aan De Tijd. Bij twee van de drie beroepsdossiers kon de Raad van Beroep geen beslissing nemen. Dat betekent dat Schauvliege zelf nu moet beslissen. Hierna kunnen de verdachte fraudeurs nog naar de Raad van State, dat oordeelt over overheidsbeslissingen.

Voor Groen gaat dit bijlange niet ver genoeg. Vlaams fractievoorzitter voor de ecologisten Björn Rzoska eist dat men met het dossier naar het parket gaat. Zo kunnen er strafrechtelijke stappen worden ondernomen. “Het is onbegrijpelijk dat de praktijken zo lang door konden gaan”, zo wordt het Groen parlementslid in De Tijd geciteerd. “Gezien het om fraude gaat, roep ik de Vlaamse regering op het hele dossier toch nog aan het parket te bezorgen. Een

overheid mag dit soort van praktijken nooit tolereren.” Ook Vlaams parlementslid Ortwin Depoortere van de rechtse oppositiepartij Vlaams Belang laat weten dat ze een parlementaire vraag zullen stellen.

“Het Vlaams Belang dringt erop aan dat de bevoegde minister, Joke Schauvliege, alle dossiers waarin sprake is van onregelmatigheden zou overdragen aan de Centrale Dienst voor de Bestrijding van Corruptie (CDBC)”, aldus Depoortere aan SCEPTR. “Dit teneinde een diepgaand politieel onderzoek te kunnen voeren, en indien er effectief sprake is van corruptie de verantwoordelijken hiervoor te bestraffen.”

Eind vorige maand werd duidelijk dat België is gezakt in de corruptie-index. In februari kwam dan weer aan het licht dat de selectieprocedures van Selor, het selectiebureau van de federale overheid, ook heel wat onregelmatigheden vertonen. Dit bleek uit een verslag van het Rekenhof. Het gesjoemel was van zeer gelijkaardige aard als hetgeen hierboven is beschreven. Bron: Scepter

◆ Armoede is sociaal beleid

Het jarenlange besparingsbeleid leidt tot sociale problemen. In de koude winterperiode valt het bestaan van een groeiend daklozenleger op. Media spelen daarop in. Zo zendt Vier een realityprogramma uit waarin vijf Antwerpse daklozen elk 10.000 euro krijgen om uit de problemen te geraken: ‘project Axel’. Emotie en drama gegarandeerd! Maar hoe staat het ondertussen met het armoedebeleid? We spraken met een sociaal werker.

“Een probleem met ‘project Axel’ is dat dakloosheid geïndividualiseerd wordt: vijf uitverkorenen krijgen elk 10.000 euro en vervolgens zien we hoe met geld en een cameraploeg veel deuren opengaan. Dit is geen sociaal experiment, maar een vorm van entertainment waarbij de privacy van vijf mensen afgekocht wordt.

“Het is opmerkelijk dat schepen Duchateau (N-VA) dit programma toejuicht omdat het een realistisch beeld van dakloosheid zou brengen, terwijl zijn beleid er net op gericht is om daklozen zoveel mogelijk uit het straatbeeld te houden. Dat gebeurt zowel door het sociaal werk te ‘hervormen’ (lees: door er steeds meer ‘politiewerk’ van te maken) als door rechtstreekse straffen als GAS-boetes voor daklozen.

“Maar het idee is natuurlijk wel interessant: met geld en een intensieve begeleiding is het effectief mogelijk om daklozen uit de problemen te halen. Dat is ook het principe van ‘Housing First’: onvoorwaardelijk een woning en begeleiding aanbieden. In Antwerpen werd deze methode op kleine schaal toegepast, maar vorig jaar is het afgeschaft.

“Het programma biedt geen realistisch beeld van dakloosheid. Zo wordt niet ingegaan op de redenen van armoede en dakloosheid. Het gebrek aan sociale huisvesting, de krapte van betaalbare huisvesting op de privémarkt en stijgende prijzen voor onder meer energie zorgen ervoor dat de problemen toenemen. Het asociale beleid van deze regering draagt daar actief aan bij. In 2016 waren er in Vlaanderen elke week 80 tot 250 uithuiszettingen, sinds het uitbreken van de crisis neemt dit aantal sterk toe.

“Er is dringend nood aan meer sociale huisvesting, maar daar wil de regering niet van weten. In Antwerpen is er zelfs uitdrukkelijk beslist om niet te investeren in extra sociale huisvesting. Er staan 33.000 mensen op de wachtlijst, terwijl er in totaal 20.000 sociale wooneenheden

zijn. Een verdubbeling zou dus nog niet volstaan. Door op Vlaams niveau de huurwaarborg van twee op drie maanden te brengen, verhoogt de N-VA de drempel om te huren. Ook wordt het moeilijker om via het OCMW een huurwaarborg te krijgen.

“Het beste antwoord op armoede is een degelijk inkomen. In plaats van werkloosheid te bestrijden, voert het beleid al jarenlang een jacht op werklozen. De beperking van de wachttuikering in de tijd, ingevoerd door de vorige regering, draagt bijvoorbeeld bij tot een sterke toename van het aantal leefloners. In de eerste helft van 2017 waren er 8,4% meer leefloners dan een jaar voordien. Ondanks cijfers die dit tegenspreken, wijt de N-VA deze toename aan een ‘toestroom van vluchtelingen.’ Daarmee gaat de N-VA voor verdeeldheid onder wie uit de boot valt.

“Dit beleid legt de basis voor nog grotere sociale problemen. Een vierde van de huidige leefloners is jonger dan 25 jaar. In Antwerpen groeit één kind op vier in een gezin in armoede op, wat een niet in te halen achterstand oplevert. Het armoedebeleid vandaag is een grote flop: in plaats van armoede aan te pakken, worden de armen bestreden. Armoede is geen individuele keuze en vereist dan ook collectieve, structurele maatregelen: werk, huisvesting, middelen voor begeleiding, openbare diensten, ... Dat gaat regelrecht in tegen het beleid van de rechtse regering.”

Bron:

<https://nl.socialisme.be/72271/armoede-is-geen-individuele-keuze-maar-resultaat-van-asociaal-beleid>

BOEKEN

◆ Mei '68

De zogenoemde meirevolte van 1968 was het hoogtepunt van een golf van studentenprotest en stakingen. Kop van Jut waren de machthebbers, de politie, de vastgeroeste structuren, de bedrijfsleiders. Vooral in Frankrijk was er een maand lang sprake van een revolutionaire toestand, maar ook in veel andere landen werden de gevestigde waarden in vraag gesteld.

Vijftig jaar geleden barstte de fameuze revolutiemaand mei '68 los. De maand van de grote sloop. Kerk, gezin, economie, onderwijs: het moest allemaal tegen de vlakte. Overal kwamen studenten op straat en schreeuwden ze het oude bestel omver.

Al snel kregen ze steun van de arbeiders. In België viel dit protest samen met de Leuven Vlaams-betogingen. De splitsing van de Leuvense universiteit in een Vlaamse en Waalse campus was enkele jaren later een feit.

<https://www.epo.be/nl/sociaal-politiek/3523-1968-het-jaar-dat-niet-wil-sterven-9789462671362.html>

In België was Mei '68 een keerpunt en een nieuw begin.

Veel emancipatorische bewegingen vonden daar hun inspiratie en het gelijkheidsidee van de Verlichting kreeg er een update. Vooral conservatief Vlaanderen heeft het moeilijk met die erfenis.

Daarom maakte het van '68 een vijand en een karikatuur. In dit essay maakt Paul Goossens komaf met de karikaturen en legt hij tegelijkertijd de hypocrisie van de conservatieve restauratie bloot.

Na maanden van contestatie viel alles echter weer min of meer in zijn plooi.

1968 was een gebeuren hors catégorie dat niet in de framing paste: te internationaal, te veel Vietnam, te progressief, te ludiek, te respectloos voor autoriteiten en natuurlijk iets te veel seks en rock-'n-roll.

Lees ook:

<http://www.dewereldmorgen.be/artikel/2018/02/01/mei-68-onder-het-spektakel-de-geschiedenissen>

◆ Martin Luther King

Het is exact vijftig jaar geleden dat activist Martin Luther King Jr. werd vermoord. Hij leidde de burgerrechtenbeweging in de Verenigde Staten tot aan zijn dood in 1968, en maakte mee een einde aan de legale segregatie van Afro-Amerikanen in het zuiden en andere delen van de Verenigde Staten. Dat zijn kinderen niet beoordeeld zouden worden op basis van de kleur van hun huid, maar op basis van hun karakter. Dat was de grote droom van Martin Luther King Jr.

Hij werd geboren op 15 januari 1929 in Atlanta, en verwierf in 1955 faam toen hij het protest leidde tegen de arrestatie van Rosa Parks. De zwarte vrouw weigerde in Montgomery, Alabama, haar plaats in de 'gekleurde sectie' achteraan de bus op te geven voor een blanke, nadat de blanke sectie al vol zat. Volgens de wetgeving in de zuidelijke steden moesten zwarten namelijk achteraan in de bus zitten. Een jaar later besliste het Hooggerechtshof dat de verdeling van zitplaatsen op basis van ras in de bus, ongrondwettelijk was.

Het duurde uiteindelijk tot 2 juli 1964 vooraleer de Civil Rights Act door het parlement werd goedgekeurd. Dat verbood de discriminatie op basis van ras, huidskleur, religie, geslacht of afkomst. Concreet ging het onder meer om een verbod op ongelijke vereisten voor de registratie van kiezers en op raciale segregatie in scholen, op de werkvloer en in publieke accommodaties.

Hetzelfde jaar ontving King de Nobelprijs voor de Vrede, maar zijn strijd was nog lang niet voorbij.

King kreeg tijdens zijn jaren als activist regelmatig doodsbedreigingen. Hij was uitgegroeid tot een controversiële figuur, die het regelmatig aan de stok kreeg met de politiediensten.

Op 4 april 1968 was hij in Memphis om er stakende werknemers te steunen. Daar werd hij door James Earl Ray doodgeschoten op het balkon van zijn hotelkamer. King werd amper 39 jaar oud.

Vijftig jaar na de dood van burgerrechtenactivist Martin Luther King Jr. worden de Verenigde Staten nog steeds geplaagd door verdeeldheid. De wetten die segregatie op basis van

huidskleur of ras toelieten bestaan al decennia niet meer, maar blanken en zwarten wonen in veel Amerikaanse steden nog steeds in verschillende wijken, in verschillende leefomstandigheden.

Hoewel de attitude van mensen tegenover rassenkwesties veranderd is, is het racisme binnen de structuren van de instellingen en van de VS niet echt veranderd. Toch is de droom van King nog niet dood, zegt auteur van het boek 'America in the King Years' Taylor Branch. "Hij sprak over de hele wereld, niet alleen de zwarten, en op veel manieren zijn zijn wildste dromen wel uitgekomen", zegt hij. Ook is de erfenis van King opgenomen in de 'Black Lives Matter'-beweging en 'March for our lives', dat is ontstaan in een reactie op het wapengeweld in de VS.

<https://www.youtube.com/watch?v=t1qWgWvpEnM>

https://www.youtube.com/watch?v=H85_uLxda4E

◆ Mythos

Atheïst Stephen Fry schreef een boek over Griekse mythen. Een titanenwerk over goden en godinnen, halfgoden, nimfen, saters, centauren, faunen, reuzen, monsters, waterdraken, oreaden, dryaden, najaden, helden en stervelingen het hoofd boven water te houden? Fry is er van overtuigd dat de Griekse mythologie uniek is. Ten eerste waren de Grieken de eersten die hun goden, monsters en helden tot een complete literatuur hebben verwerkt. Ten tweede is deze door dichters in verhalen gevangen mythologie tot vandaag in blakende gezondheid gebleven.

Fry pakt alles systematisch aan: eerst beschrijft hij de vormeloze Chaos, vervolgens schetst hij de orde der oergoden, dan verklaart hij hoe de Tijd en de Vorm uit de Gedachte werden geboren, daarna legt hij uit waarom Zeus na een cyclus van apocalyptische oorlogen tussen de goden de teugels in handen kreeg, en ten slotte licht hij toe hoe de oppergod aan Prometheus de opdracht gaf om een sterveling uit klei te boetseren. Eerst alleen de man. Pas jaren later zou Zeus Hephaistos, de god van het vuur, verordenen om de vrouw leven in te blazen.

Fry is er zich terdege van bewust dat een keurige classificatie niet volstaat om stokoude mythen weer een gezonde bloos op de wangen te toveren. Daarom strooit hij waar hij maar kan geestigheden in het rond. Van een doorgewinterde humorist verwacht je natuurlijk niets anders. Die vormeloze Chaos? 'De slaapkamer van een puber, zeg maar, maar dan nog erger.'

Af en toe bezondigt hij zich echter zelf aan een zekere mate van kinderachtigheid. Aan de ene kant moppert hij in zijn nawoord over de taal van internetsites die de jeugd willen helpen de Griekse mythen te ontdekken. Ontdekken zet Fry tussen aanhalingstekens. Wat hem stoort? Kadmos, de stichter van Thebe, wordt er getypeerd als een 'gabber', Hermes, de snelle en slimme bode van Zeus, als 'cool' en Hades, god van de Onderwereld, als 'een gast met problemen'.

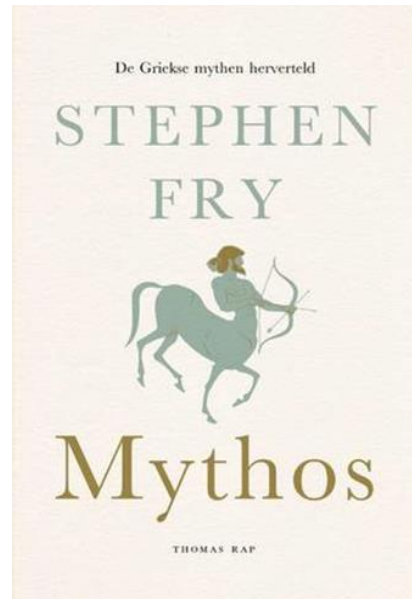
Aan de andere kant boetseert hijzelf de ontmoetingen tussen goden, halfgoden en mensen tot kleine toneelstukjes vol gladde en versimpelde dialogen. Gelukkig schuwt hij daarbij alle preutsheid. Een bewuste keuze overigens. Schrijvers in de 19e eeuw hadden immers 'de schroomvallige neiging om de erotische en gewelddadige taferelen die zo'n essentieel bestanddeel zijn van de wereld der Griekse mythen te omzeilen of te kuisen.'

Nee, dan liever de Griekse goden, meent Fry. Die pretendeerden nooit alles te zien en alles te weten, die gaven tenminste toe dat ze ook wreed, waanzinnig en onrechtvaardig konden zijn. Maar het is in de eerste plaats de God van de christenen, de joden (Fry is van Joodse afkomst) en de moslims die hem doet schuimbekken van woede.

‘Waarom zou ik een onvoorspelbare, zelfzuchtige, domme God moeten respecteren, een God die een wereld vol onrecht en pijn heeft geschapen?’, zei hij ooit in een interview.

Mythos houdt je van begin tot eind aan je stoel gekluisterd. Zelfs de met weetjes volgestoude noten onderaan bijna elke bladzijde en de schelms pedante opmerkingen van ‘Fry de schoolmeester’ verhogen het leesplezier. Fry’s cruciaalste conclusie van de Griekse mythen ten slotte is dat ze de mens een spiegel voorhouden.

Net als de goden is ook de mens ‘krijgshaftig maar creatief, wijs maar woest, liefhebbend maar jaloers, teder maar bruto, gevoelig maar wraakzuchtig.’ Ontnuchterend? Alleen voor diegenen die zich aan de illusie van een almachtige God blijven vastklampen.

Stephen Fry, Mythos, Thomas Rap, 422 p., 24,99 euro. Vertaald door Henny Corver, Ineke van den Elskamp, Pon Ruiter en Frits van der Waa.

◆ #MeToo

OVER SEKS, MACHT EN VERANDERING

#MeToo heeft een storm van verhalen losgemaakt over seksueel grensoverschrijdend gedrag. De sociale media verbinden vrouwen met elkaar in hun strijd tegen een geseksualiseerde maatschappij. Er is een nieuwe roep om gelijkheid, die veel verder gaat dan het aanklagen van mannen die misbruik pleegden.

In dit boek vertellen vrouwen over de enorme invloed die seksueel ongewenst gedrag op hun leven heeft, zeker als het ook nog ontkend wordt. Maar ook hoe ze nu de kracht vinden om te vechten voor een wereld waarin ze niet meer behandeld worden als seksobject. Sommige mannen blijven ontkennen, maar er zijn gelukkig ook mannen die diep doorvoelen dat vrouwen ook recht hebben op een veilige wereld. En dat dit begint bij hun eigen gedrag.

In dit boek staan #MeToo verhalen die je raken. Maar ook verhalen die hoop geven. Veel betrokkenen willen geen strijd tussen dader en slachtoffer, maar elkaar ontmoeten in een echt gesprek.

Dit boek maakt zichtbaar dat #MeToo onderdeel is van een revolutionaire verandering in onze samenleving. Een verandering van egoïstisch elkaar 'gebruiken' naar gelijkwaardigheid. Waarin vrouwen zich niet meer aanpassen aan de cultuur van mannen, maar mannen en vrouwen leren op elkaar af te stemmen. Dat leren we niet alleen door afspraken, maar ook door samen oefenen, gebaseerd op de nieuwste inzichten in de werking van ons brein.

Van #MeToo naar #WeToo.

Jan den Boer en Caroline van Wijngaarden geven al lange tijd succesvol trainingen en therapie op het gebied van verlangen, grenzen en seksualiteit. Zij zijn in Nederland een van de bekendste trainers op dit gebied. Jan schreef hierover een aantal succesvolle boeken (onder meer Het is tijd voor een liefdesrevolutie) en vele artikelen.

Zie ook: www.traininginbalans.nl

lees ook: <https://nl.socialisme.be/74319/dansers-in-verzet-tegen-seksisme>

◆ De baas van de piekerfabriek

Iedereen piekert wel eens, dat is heel normaal en die gedachten gaan meestal vanzelf weer weg. Maar wat doe je als dat niet gebeurt?

Sommige kinderen blijven maar piekergedachten maken in hun hoofd. Er is geen ruimte voor blijde gedachten, zorg en onrust zorgen ervoor dat handige gedachten geen toegang meer krijgen. Slapen wordt soms een probleem, de schoolprestaties gaan achteruit en vriendschappen verlopen moeizaam.

Margreet van der Veen, kinder- en jeugdtherapeute, heeft voor die kinderen van 7 tot ongeveer 10 jaar allerlei tips, opdrachten, oefeningen en voorbeelden gemaakt die ervoor kunnen zorgen dat helpende gedachten weer de overhand krijgen. Door het doeboek samen door te werken krijgen kinderen een handvat om het piekeren los te laten, ze krijgen weer controle over hun eigen gedachten.

<https://www.epo.be/nl/helpboeken/1533-De-baas-van-de-piekerfabriek-9789085606789.html>

◆ Minder piekeren is beter

Heb je soms het gevoel dat je aan veel te veel dingen tegelijk aan het denken bent? Erger nog, je maakt je constant zorgen om al dan niet nutteloze dingen. Blijf je in een vicieuze piekercirkel zitten? Gebruik dan deze tips om die te doorprikken.

1. Wees bewust

Je bent je er niet altijd bewust van dat je aan het piekeren bent. Stap 1 is dus om opmerkzaam te zijn en te weten dat jij je zorgen aan het maken bent. Voel je plots dat je je gestresseerd voelt? Distantieer je even van de situatie en her-evalueer de context. Eens jij je bewuster bent van je piekerreflex, zal deze slechte gewoonte je sneller opvallen en kan je ingrijpen.

2. Vraag om anderen hun mening

Raak je toch niet uit een situatie of probleem en begin je je er op suf te piekeren? Consulteer een collega of een vriend(in). Soms staren we onszelf blind... Een frisse kijk op een probleem is vaak het perspectief dat je nodig hebt. Met twee ben je sterker dan alleen.

3. Blijf positief

Je zorgen maken gebeurt vaak uit angst. In je hoofd maak je dan al snel een lijstje met dingen die fout zouden kunnen lopen. Probeer in de plaats eens om aan alle dingen te denken die wél goed kunnen gaan. Focus daarop.

4. Zoek afleiding

Heb je een piekeraanval? Verander eens van omgeving. Ga iets anders doen. Even een nieuwe locatie of andere bezigheid kan je hele gedachtenproces omgooien. Je kan ook een nieuwe activiteit opnemen waar je je energie in kwijt kan en jij meer controle over je gedachten krijgt. Ga daarom even een rondje joggen, dans de stress eruit, brei, of leer een nieuw instrument.

5. Creëer visuele stopsignalen

Plak een geschreven kleefbriefje dat je eraan herinnert om te stoppen met je zorgen te maken op je bureau of op de spiegel. Visuele hulpmiddelen kunnen je helpen om bewuster met je gedachten om te springen. Ze zijn een hint als je weer even op automatische piloot je stress aan het opjagen bent.

6. Wees niet te perfectionistisch

Alles kan niet altijd perfect zijn. Hoe geweldig het gevoel ook is als alles tot in de details klopt, vaak leidt dit ook tot teleurstelling en faalangst. Probeer daarom je perfectionisme te vervangen door een gevoel van voldoening als je gewoon vooruitgang boekt.

7. Stel jezelf een goede afloop voor

Focus op een goede afloop. Verwerk het in je ochtendmeditatiesessie, je schietgebedje of herhaal het gewoon voor jezelf. Door jezelf te richten op het einddoel, kan jij je angst een beetje beter in de hand houden en jezelf beter motiveren.

8. Stel een timer in

Geef jij jezelf te veel tijd om een beslissing te maken? Dan creëer je ook ruimte om te panikeren en elk mogelijk negatief scenario op te bouwen. Je zal jezelf te veel perspectieven en mogelijkheden beginnen voorstellen, en uiteindelijk zit je met meer stress dan voorheen. Zorg daarom dat je op voorhand een tijdslimiet opstelt. Bepaal hoelang jij over een probleem of onderwerp mag nadenken alvorens je een beslissing moet maken. Stel je tijd bij aan de hand van de complexiteit van het probleem en de grootte van je beslissing.

9. Leer loslaten

Hou je graag de teugels strak in handen? Laat ze soms even vieren... Eventjes de controle uit handen geven, kan je een hoop zorgen besparen. Als je stopt met alles zelf te doen, kan je de verantwoordelijkheid leren delen. Dat is een hoop stress die al van je schouders valt. Niet alles kan in jouw macht liggen.

10. Omring jezelf met positieve mensen

Maak jij je snel zorgen dan is iemand die die zorgen bevestigt wel de laatste persoon die jou moet aanmoedigen. Twee piekeraars helpen geen een, hoe goed hun bedoelingen ook zijn. Omring je daarom met mensen die positief in het leven staan. Zo bekijk je de dingen ook eens door een iets rozere bril en krijg je een nieuw perspectief.

11. Leef nu

In plaats van altijd te denken wat er allemaal volgende week en volgende maand kan misgaan, sta eventjes stil bij wat er nu goed gaat. Vergeet niet om terug te blikken op de geslaagde momenten in het leven en om te genieten van wat jij nu aan het doen bent. Overanalyseer het verleden niet en pieker je niet suf over wat nog moet komen.

Natuurlijk wil jij al je opdrachten tot een goed einde brengen. Niemand wil je aanmoedigen om te slabakken of je voeten aan projecten te vegen. Het is een mooie eigenschap dat jij inzit met je werk, medemens, problemen in plaats van alles zomaar aan het lot over te laten. Maar soms moet je dingen uit handen durven geven en het zijn beloop laten gaan. Op een bepaald punt, haalt piekeren niet meer uit en maak je je zorgen om niets (of toch niets waar jij iets aan kan veranderen). Mindful, gefocust, positief en bewust je tijd besteden is de boodschap. Zo mis je niets, leer je bij en herpak je jezelf sneller, zodat je er weer met volle moed tegenaan kan. (sjv) - Bron: Reader's Digest

◆ Opdringerige bellers

In 2017 zijn meer dan 200.000 Belgische telefoonnummers toegevoegd aan de bel-me-niet-meer-lijst. Dat meldt minister van Consumentenzaken Kris Peeters (CD&V). In totaal telt de lijst intussen meer dan 1,2 miljoen Belgische telefoonnummers. Je telefoonnummer aan de lijst toevoegen kan via de website dncm.be.

Alle ondernemingen die via telefoon reclame maken of klanten ronselen via telefoon zijn bij wet verplicht de nummers op de lijst over te slaan. Via de bel-me-niet-meer-lijst kunnen consumenten en bedrijven aangeven dat ze niet meer gebeld willen worden voor reclame. Telefonische marketing wordt vaak als opdringerig beschouwd. De bel-me-niet-meer-lijst biedt consumenten en bedrijven de kans om duidelijk aan te geven dat ze niet opgebeld wensen te worden voor commerciële doeleinden.

Bedrijven die daar geen gehoor aan geven worden aangepakt. Zo sloot de Economische Inspectie in 2017 met 12 bedrijven die de lijst niet respecteerden een minnelijke schikking af. Het gemiddelde bedrag van die schikkingen was bijna 2.000 euro.

De vzw DNCM (Do Not Call Me), die de lijst beheert, organiseert geregeld informatiecampagnes voor ondernemingen. Binnenkort wordt een nieuwe campagne gelanceerd.

Alle info via:

<https://www.dncm.be/nl/>

In 2017 zijn meer dan 200.000 Belgische telefoonnummers toegevoegd aan de bel-me-niet-meer-lijst. Dat meldt minister van Consumentenzaken Kris Peeters (CD&V). Via de bel-me-niet-meer-lijst kunnen consumenten en bedrijven aangeven dat ze niet gebeld willen worden voor reclame.

◆ Mei '68 en vrouwenrechten

In mei dit jaar herdenken we 50 jaar Mei '68, toen studentenverzet en de repressie ervan een algemene staking uitlokten waaraan 10 miljoen Franse arbeiders deelnamen. De studenten vochten voor een democratisering van het onderwijs, de arbeiders eisten hun deel op van de toegenomen rijkdom. In de strijd bloeiden ideeën over hoe het anders zou kunnen: het maatschappelijk leven maar ook hoe mensen met elkaar omgaan. Een deel van die ideeën staat sindsdien bekend als de "seksuele revolutie." De meeste journalisten herleiden Mei '68 tot dit aspect ervan, maar de seksuele revolutie en de massale revolte van arbeiders en jongeren tegen het kapitalisme zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. ...

De seksuele revolutie van Mei '68: verworvenheden en beperkingen

Frankrijk was niet alleen. Mei '68 gebeurde binnen een kader van massaal verzet tegen het kapitalisme in een groot deel van de wereld: strijd van de arbeidersbeweging die haar deel van de toegenomen rijkdom opeiste, strijd van vrouwen, LGBTQI+, van de burgerrechtenbeweging voor maatschappelijke bevrijding, strijd tegen imperialistische oorlog en van koloniale staten voor onafhankelijkheid, ...

De beweging heeft een blijvende invloed achtergelaten. In de meeste ontwikkelde landen heeft het o.a. geleid tot het erkennen van het recht op abortus en wetwijzigingen die echtscheiding gemakkelijker maakten. Die wetsveranderingen – die er in België, door het verzet van de dominante CVP (vandaag CD&V), pas in de jaren '80 en '90 kwamen – weerspiegelden een verandering in de maatschappelijke visie op traditionele waarden en normen. In het algemeen zijn de heersende ideeën in de samenleving de ideeën van de heersende klasse, die door onderwijs en media gepropageerd worden. Enkel veralgemeende massale klassenstrijd kan de ideeën van de onderdrukte massa's boven de traditionele normen en waarden doen uitstijgen.

De massale beweging in landen als Frankrijk, maar ook de VS, had lagen van de bevolking in beweging gebracht. De groeiende solidariteit tussen de verschillende bewegingen had de heersende ideeën van verdeeldheid – seksisme, racisme, homofobie – naar de achtergrond geduwd. Dit kon ook gebeuren tegen een achtergrond van een krappe arbeidsmarkt, die discriminatie achterwege moest laten. Vrouwen werden aangezet tot buitenshuis werk, migratie werd aangemoedigd.

Maar de beweging stopte halverwege, wat grotendeels te wijten was aan een gebrek aan leiding vanwege zowel de sociaaldemocratie als de stalinistische communisten. Mei '68 had een enorm potentieel om het systeem omver te werpen, met een arbeidersklasse die numeriek, maar ook cultureel, onnoemelijk veel sterker was dan de Russische arbeidersklasse in 1917. Wat ontbrak, was een revolutionaire leiding die de beweging tot haar logische conclusie kon leiden en zo kon vermijden dat die enorme massale energie verdampte en enkel schaduwen naliet in de vorm van progressieve wetten terwijl het systeem dat aan de basis lag van alle discriminatie, onderdrukking en uitbuiting bleef bestaan. Het maakte het mogelijk voor de kapitalisten om hun systeem aan te passen en hun belangen te verdedigen in nieuwe omstandigheden.

Zo werd de nieuwe vrijheid van de buitenshuis werkende vrouw misbruikt om de eerste doorbraken mogelijk te maken in de creatie van laagbetaalde jobs, met name deeltijdse arbeid. Massale verzetsgolven van de arbeidersklasse konden niet tegengaan dat tussen midden jaren '70 en vandaag de lonen van iedereen zodanig werden gedrukt dat er vandaag twee lonen in een gezin nodig zijn voor dezelfde levensstandaard als voordien met één loon. De aanhoudende besparingsgolven hebben bovendien de diensten die vrouwen in staat stellen buitenshuis te werken zodanig afgebouwd dat een grote groep vrouwen wel deeltijds moet werken om gezin en werk te combineren. Het deeltijdse werk, zeker gezien de afbouw van de werkloosheidsuitkeringen, biedt in het kader van de huidige levensduurte echter niet voldoende basis om onafhankelijk een degelijk leven op te bouwen.

Op dezelfde manier werd de seksuele bevrijding van de vrouw misbruikt door nieuwe en wel bijzonder winstgevendende sectoren zoals de porno-industrie en prostitutie, waarbij ook de reclamesector en de kledij- en cosmetica-industrie een flinke boost kenden. De relatieve verdwijning van het taboe rond seks heeft het mogelijk gemaakt het vrouwenlichaam te commercialiseren op een schaal die we nooit eerder in de geschiedenis hebben gezien. Porno en prostitutie bestaan sinds de eerste klassenmaatschappij in de Antieke Oudheid, maar nooit eerder was de commercialisering van het vrouwenlichaam zo alomtegenwoordig als vandaag.

Wat te doen?

Moeten we als reactie op het seksisme in de samenleving de seksuele bevrijding in vraag stellen en terugkeren naar een traditioneel patroon, wat figuren als Bart De Wever voorstaan? In geen geval. De aanklacht tegen seksuele pesterijen heeft niets te maken met het ontkennen van de seksuele vrijheid, zoals de schrijvers van de tribune van Deneuve beweren, maar is juist een logische consequentie ervan. Vrijheid is ook de vrijheid om neen te zeggen en zeer veel werkende vrouwen beschikken niet over die optie als ze hun noodzakelijke inkomen willen behouden. Veel werkende vrouwen staan door hun lage inkomen ook zwak in hun gezin, zijn afhankelijk van een kostwinner. Wij eisen het recht om neen te zeggen en dat ook te doen respecteren. Daarvoor moeten we verder op de weg naar seksuele bevrijding.

Die weg naar seksuele bevrijding volgt, zoals in Mei '68, de weg van de klassenstrijd. De vrouwenbeweging alleen had nooit een dergelijke omslag teweeg kunnen brengen indien ze niet gepaard ging met breed maatschappelijk verzet van alle onderdrukten en vooral van de arbeidersbeweging. Vrouwen die een einde willen aan de seksistische pesterijen op het werk, moeten de strijd voeren tegen de lage lonen en de onzekere contracten – en tegen de afbraak van de sociale zekerheid die werklozen niet langer een leefbare uitkering biedt – die hen hulpeloos maken tegenover dit fenomeen. De beste manier om die strijd te voeren, is door actief lid van een vakbond te worden en samen met de mannelijke collega's front te vormen tegen de bazen en het besparingsbeleid van de regering. Enkel de

arbeidersbeweging heeft voldoende kracht om rechtse regeringen te doen wankelen en hun besparingspolitiek te stoppen.

Een efficiënte strijd tegen pesterijen, tegen seksisme, tegen de ondergeschikte positie van vrouwen in de samenleving is geen strijd van vrouwen tegen mannen, maar een algemene strijd van alle onderdrukten tegen de huidige machthebbers. Niet de mannen in het algemeen zijn schuldig aan de lage lonen, de hoge levensduurte, de werkloosheid, het gebrek aan diensten, de afbouw van de sociale zekerheid en al die omstandigheden die maken dat vrouwen 50 jaar na Mei '68 nog moeten vechten voor reële emancipatie. Evenmin zijn mannen in het algemeen schuldig aan de commercialisering van het vrouwenlichaam. De meerderheid van mannen in de samenleving heeft even weinig in de pap te brokken bij dergelijke beslissingen als de meerderheid van de vrouwen.

Uiteraard zijn de vakbonden niet vrij van seksisme, racisme, homofobie en andere vormen van discriminatie. Linkse militanten moeten vechten voor een strijdbaar en offensief programma en voor een democratische werking die zoveel mogelijk alle werkenden op de werkvloer betreft. Een deel van dat strijdbaar programma houdt in dat de strijd wordt opgevoerd in die sectoren met een zeer lage syndicalisatiegraad, waar vrouwen, maar ook andere gediscrimineerde groepen als jongeren en migranten oververtegenwoordigd zijn. In Groot-Brittannië heeft een eerste staking van het personeel van McDonald's een overwinning geboekt, in de VS speelden de acties voor loonsverhoging van het personeel van grote supermarktketens een belangrijke rol in het ontstaan van de beweging voor een minimumloon van 15 dollar per uur.

Tegelijk met de strijd voor dergelijke directe eisen op de werkvloer moeten strijdbare militanten de strijd voeren tegen al die ideeën die de werkenden kunnen verdelen en ervoor vechten dat de vakbonden opkomen voor alle werkenden, ongeacht gender of seksuele voorkeur, ongeacht leeftijd, ongeacht nationale afkomst, mensen met papieren en mensen zonder.

Enkel zo kan een kracht worden opgebouwd die vergelijkbaar is met Mei '68 en die nog een stap verder zet. Voor die stap verder is er naast vakbonden nood aan een politiek instrument dat de strijd ook op dat terrein kan voeren, een strijdbare partij van de werkenden, die via een socialistisch programma de massa's één kan maken en voorgoed komaf kan maken met het kapitalisme en alle vormen van onderdrukking en discriminatie die het dagelijks genereert.

Bron: Artikel door Anja Deschoemacker uit maandblad 'De Linkse Socialist'

◆ Stotteren is vervelend

Stotteren is vervelend en kan aanleiding geven tot pesterijen van derden.

De boeken Survivalgids stotteren en Komen spreken over stotteren zijn een must op de boekenplank van ouders met een stotterend kind/jongere. Beide boeken leggen perfect uit wat stotteren is en wat je kan doen als ouder aan het stotteren van je kind. Deze boeken kan je bestellen op deze pagina:

<http://www.stotteren.be/stotteren/tips-voor-ouders/>

De Belgische stottervereniging vzw Best bestaat reeds 20 jaar. Deze website wordt door onze leden van vzw Belangengroep Stotterende mensen (BeSt) steeds ge-update met het laatste nieuws. Wij wensen een stottervereniging te zijn voor ALLE mensen die stotteren. M.a.w. de

therapie die men volgde speelt geen enkele rol om lid te worden. Als dé website over stotteren in België wordt er getracht om zoveel mogelijk nuttige, objectieve, wetenschappelijke informatie over stotteren, therapiemogelijkheden, ontwikkelingen en evenementen hier samen te brengen. En dit onder het wetenschappelijke oog van verschillende stottertherapeuten van de Vlaamse Vereniging van stottertherapeuten.

<http://www.stotteren.be/>

www.antipestteam.be

Voor de volledige informatie zie:

www.neutr-on.be

Samen tegen corruptie en onrecht

Gelieve deze nieuwsbrief naar al uw geledingen, familie, vrienden en kennissen te zenden.

Wie geen Nieuwsbrief meer wil ontvangen, kan zich op eenvoudig verzoek uitschrijven of via de website. Volgende Nieuwsbrieven worden via MailChimp verstuurd, zo kunt u zich gemakkelijk in- of uitschrijven.